

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст». (Матв. 4:4)

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 4 Квітень 2015

Щомісячна християнська газета

www.lifesource.com.ua

«Перебуваючи у великій тривозі, Він ще ревніше молився; піт Його став як краплини крові, що капали на землю. З'явився Йому ангел з неба, який додав Йому сили». (Лк. 22:43, 44)

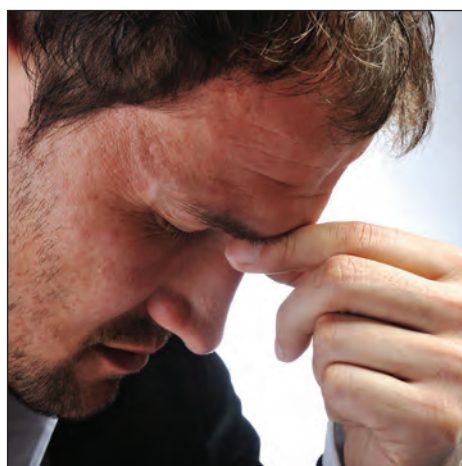
«Христос у Гефсиманському саду» Карл Генріх Блох

НАША ПАСХА – ХРИСТОС

2

Пасха – це наш Господь Ісус, Якого треба славити кожної миті свого життя. Світ гріха мав бути знищеним, та Син Божий узяв кару нашу на Себе і наша загибель обминула нас. І далі віра в жертву Ісуса Христа є умовою спасіння для всіх поколінь.

РІШЕННЯ, ВІД ЯКОГО ЗАЛЕЖАЛО ЖИТТЯ ЛЮДСТВА

4

«Мій Син помер за вас. Невже ви не розумієте, як сильно Я люблю вас?» У квітні ми відзначаємо свято Пасхи. Пам'ятаймо ж справжнє значення цього свята: «Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне».

ПОДВІЙНИЙ ДУХ ІЛЛІ НА ЄЛИСЕЇ

6

Життя та діяльність Іллі носять відбиток Божої сили, якою він і вознісся на Небо. Ілля досяг найвищого, на що тільки була здатна людина, живучи на землі. Приклад Єлисея надихає і нас просити й очікувати великого – мати Духа Святого удвічі більше, ніж у нас є нині.

СІМ ПРАВИЛ ДУХОВНОЇ ЧИСТОТИ

11

«Чистота серця». Чисте серце містить у собі чисті мотиви та бажання, добрі наміри та прагнення, котрі вкладає туди Сам Бог. Любіть і не вимагайте нічого натомість. Любов уже сама по собі є щастям.

ГЕФСИМАНІЯ

У супроводі учнів Спаситель повільно наближався до Гефсиманського саду. Повний пасхальний місяць ясно світив на безхмарному небі. Тиша оповила намети паломників.

Ісус, як завжди, охоче розмовляв з учнями, наставляючи їх, але, наблизившись до Гефсиманії, раптом замовк. Він не раз навідувався сюди для роздумів і молитви, проте ніколи Його серце не було настільки сповнене смутку, як цієї ночі останніх тяжких страждань. Протягом усього Свого земного життя Він ходив у світлі Божої присутності. Зустрічаючи протидію людей, спонукуваних духом сатани,

Він міг сказати: «Той, Хто послав Мене, є зі Мною; [Отець] не залишив Мене Самого, бо Я завжди роблю те, що Йому до вподоби!». Але тепер Йому здавалося, що Він був позбавлений світла підбадьорливої Божественної присутності. Зарахований до злочинців, Він повинен був нести провину всього людського роду. На Того, Хто не знав гріха, мали бути покладені всі наші беззаконня. Для Нього гріх був настільки жахливим, а тягар вини, який Він мав нести, настільки важким, що Він почав побоюватися, щоб гріх не відлучив Його назавжди від любові Отця. Знаючи, яким страшним є гнів Божий щодо гріха, Ісус вигукнув: «Смертельним смутком охоплена душа Моя».

Недалеко від входу до саду Ісус залишив учнів, за винятком трьох, і попросив, щоб вони молилися за себе і за Нього. З Петром, Яковом та Іваном Він попрямував до усамітненого, затишеного місця в саду. «Залишайтеся тут, – сказав Він учням, – і пильуйте!» Він відійшов від них на невелику відстань, так, щоб вони могли Його бачити й чути, і знесиленний упав на землю. Христос відчував, що гріх розділив Його з Отцем. Ця прірва була такою широкою, темною і глибокою, що Його дух здригався. Він не мав права використовувати Свою Божественну силу, щоб звільнитися від мук. Як людина, Він мусив терпіти наслідки гріха людей і відчувати Божий гнів проти беззаконня.

Тепер перед Христом було випробування, відмінне від усіх попередніх. Христос страждав від Божественного правосуддя замість і заради грішного людства. Він розумів, що значить це правосуддя. Дотепер Він був Заступником за інших; тепер же Сам прагнув мати заступника.

Коли Христос відчув, що Його зв'язок з Отцем розірваний, Він почав побоюватися, що Його людське єство не витримає наступної боротьби із силами темряви. У пустелі спокушення теж вирішувалася доля людського роду. Тоді Христос вийшов Переможцем. Тепер же спокусник прийшов для свого останнього страшного бою, до якого готувався протягом трьох років Христового служіння. Для нього ця мить означала усе. Якщо він тепер програє, то його надія на володіння світом розвіється; царства світу врешті-решт належати-

муть Христові, а він – сатана – буде скинутий і вигнаний геть. Але якби йому вдалося перемогти Христа, тоді Земля перетворилася би на царство сатани, а людський рід назавжди опинився у його владі. Передбачаючи можливі наслідки цієї боротьби, Ісус був сповнений страху, Його лякала думка про розлуку з Богом. Сатана нашіптував: коли Він стане Поручителем за грішний світ, це розділення буде вічним, Він буде зарахований до царства сатани і вже ніколи не зможе з'єднатися з Богом.

Сатана нашіптував Ісусові: «І чого Він досягне цієї жертвою? Адже люди безнадійно грішні та невдячні. Гордий, зарозумілий народ відкинув Тебе. Вони намагаються знищити Тебе – Підставу, Джерело і Печатку обітниць, даних їм як вибраному народові. Один із Твоїх учнів, який чув Твої настанови, зрадить Тебе. Інший – найвірніший Твій послідовник – зречеться Тебе». Усі Тебе залишать.

Христос здригався від таких нашіптувань. Думка про те, що ті, кого Він вирішив спасти, кого так сильно любив, з'єднуються у змові з сатаною, пронизувала болям Його серце. Боротьба була запеклою; її напруженість підсилювалася виною Його народу, Його обвинувачів і зрадника, виною усього світу, котрий знемагав у беззаконні. Людські гріхи лежали на Ньому важким тягарем, а усвідомлення Божого гніву гнітило Його.

Погляньте на Христа, Котрий роздумує над ціною, яку потрібно заплатити за людську душу. У муках Він припадає до холодної землі, ніби бажаючи зменшити прірву, що розділила Його з Отцем. Холодна нічна роса вкрила Його розпростерте тіло, але Він не відчуває цього. З Його блідих уст виривається гіркий зойк: «Отче Мій, якщо можливо, хай Мене обміне ця чаша». Але навіть у цьому становищі Він додає: «Проте, не як Я хочу, а як Ти».

Людське серце вельми потребує співчуття під час страждань. Цю потребу до глибини душі відчував і Христос. У час найважчої душевної муки Він прийшов до Своїх учнів з палким бажанням почути кілька слів утіхи від тих, кого Сам так часто благословляв, потішав і захищав у горі й нещасті. Той, Хто завжди знаходив для них слова співчуття, тепер Сам переживав надлюдські страждання і дуже хотів бачити, що вони моляться за Нього і за себе. Яким же лиховісним здавався гріх! Якою жахливою була спокуса залишити людський рід пожинати наслідки своєї вини, тоді як Він міг би стояти невинним перед Богом. Усвідомлення того, що Його учні розуміють і цінують це, підкріпило б Його сили.

Піднявшись, Ісус із останніх сил пішов до того місця, де залишив Своїх супутників. Але «знайшов їх сплячими». Якби Він знайшов їх у молитві, то це принесло б Йому полегшення. Якби учні шукали порятунку в Бога, щоб сили сатани не перемогли їх, то Він був би потішений їхньою непохитною вірою. Але вони не звернули уваги на неодноразові застереження: «Пильуйте та моліться».

Ослаблений і виснажений жорстокими муками, Син Божий повільно пішов на те місце, де відбувалася Його боротьба. Тепер Його страждання стали набагато сильнішими. «Піт Його став як краплини крові, що капали на землю». Кипариси і пальми були німими свідками Його смертельних мук. З їхніх гілок і листя на змучене тіло Спасителя важкими краплями спадала роса; природа немовби оплакувала свого Творця, Який на самоті боровся із силами темряви.

Ще зовсім недавно Ісус, ніби могутній кедр, протистояв натискові опозиції, яка спрямувала проти Нього всю свою лютість. Уперті жорстокі люди, сповнені злоби і лукавства, даремно намагалися збентежити і перемогти Його. У Своїй Божественній величі Він стояв як Божий Син. Але тепер Ісус був подібний до очерету, що зігнувся під натиском несамопитої бурі. Його служіння, кожна мить якого була позначена перемогою над силами темряви, наближалось до свого завершення. Уже прославлений Богом, Він заявляв про Свою єдність з Ним. Його голос упевнено звучав у піснях хвали. Він з ніжністю підбадьорював Своїх учнів. Але тепер настав час сил темряви. У Його голосі, що порушував нічну тишу, не було жодної урочистості; він був сповнений страждань і болю.

Цієї жахливої миті вирішувалася доля світу. Доля усього людства перебувала на хитких терезах. Христос ще міг відмовитися пити чашу, призначену грішній людині. Ще не було надто пізно. Ісус міг би витерти кривавий піт зі Свого чола і залишити людей гинути в гріхах. Він міг сказати: нехай грішник буде покараний за свій гріх, а Я піду до Свого Отця. Тож чи вип'є Син Божий гірку чашу приниження і мук? Чи терпітиме Невинний наслідки прокляття гріха, щоб спасти винуватих? Знову з тремтливих блідих уст Ісуса зірвалися слова: «Отче Мій, якщо ця чаша не може обминати, щоб Я не пив її, нехай буде Твоя воля».

Тричі Ісус виголошував цю молитву. Тричі Його людська природа здригалася від думки про останню Жертву. Тієї миті перед Спасителем світу постала історія людського роду. Він бачить: якщо порушники Закону будуть залишені напризволяще, вони загинуть. Він відчуває всю безпорадність людини і силу гріха. Горі і сльози приреченого світу постали перед Ним. Ісус бачить долю, яка загрожує світові, і приймає рішення врятувати людину, чого б це Йому не коштувало. Він згідний прийняти хрещення кров'ю, аби мільйони приречених на загибель людей могли отримати вічне життя. Він залишив небесні оселі, де панують чистота, радість, слава, задля спасіння однієї загубленої вівці – світу, який упав через порушення Закону. І Він не відступиться від Своєї мети. Він стане викупною Жертвою за людський рід, котрий добровільно обрав гріх. Тепер Його молитва — це молитва послуху: «Отче Мій, якщо ця чаша не може обминати, щоб Я не пив її, нехай буде Твоя воля». Приймаючи таке рішення, Ісус упав на землю, неначе мертвий. Де ж були в цю мить Його учні, які повинні були ніжно підкласти свої руки під голову знесиленого Вчителя та витерти Його чоло, спотворене більше, ніж будь-якого сина людського? Спаситель Сам «топтав чавило», і нікого з людей не було з Ним.

Сили добра і зла чекали, яку відповідь отримає Христос на Свою триразову молитву. Ангели прагнули полегшити муки Божественного Страждальця, але це було неможливо. Божому Синові не можна було відступати. Але в ту жахливу мить, коли вирішувалося все і таємничу чашу тремтіла в руці Страждальця, відкрилися небеса і серед густої темряви засяяло світло. Могутній ангел, який перебуває в присутності Бога і займає становище, яке втратив сатана, став поруч із Христом. Ангел не прийшов узяти чашу з рук Христа, але зміцнити Його в рішенні випити її, а також запевнити Його в любові Отця. Ангел прийшов,

щоб надихнути силою Сина Божого й Людського. Він спрямував погляд Ісуса у відкрите небо, нагадуючи Йому про душі, які будуть спасенні завдяки Його стражданням. Ангел запевнив, що Його Отець набагато могутніший за сатану, що смерть Спасителя спричинить поразку сатани, а царство цього світу буде дане святим Всевишнього. Він говорив, що Христос із задоволенням дивитиметься на подвиг Своєї душі, тому що безліч людей будуть навіки спасенні

Муки Христа продовжувалися, але пригнічення і збентеженість минули. І хоч буря не вщухла, Той, над Ким вона лютувала, зміцнів, щоб протистояти її натискові. Спаситель вийшов з неї спокійний і врівноважений. Небесний мир відображався на Його закривавленому обличчі. Він витерпів те, чого не змогла б витримати жодна людина, бо зазнав смертельних страждань за кожную людину. Тепер Він був готовий йти на Голгофу, щоб віддати життя за всіх людей та проголосити на хресті: «Звершилося!»

Невинного Тебя распяли,
Когда истерзанную плоть
На крест гвоздями прибывали
И пролили святую кровь.

Когда Твой крест они воздвигли,
Глумились над Тобой – за что?
Они не знали, что творили.
«Прости, Отец, Ты их за то».

Своею смертию Он разрушил
Державу смерти и греха.
Завет Он Ветхий не нарушил,
Открыв путь к Богу навсегда.

Свершился Божий План предвечный:
Вернуть любовь, спасти людей.
Святой Ты жертвой стал, Безгрешный,
Живем мы верою Твоей.

И у Тебя ключи от рая,
В Твоих руках и смерть, и жизнь.
Живой источник вод без края,
Христос, Ты – Воскресение и Жизнь!

Для віруючих Христос – воскресіння і життя. У нашому Спасителі життя, яке було втрачене внаслідок гріха, знову відновлене, оскільки Він має життя у Самому Собі, щоб оживляти всіх, кого захоче. Ісус наділений правом дарувати людям безсмертя. Життя, віддане за людство, він знову приймає і дає людству. Для християнина смерть – лише сон, мить мовчання і темряви.

Голос Того, Хто проголосив на хресті: «Звершилося!», проникне в могили, відкриє їх, і мертві в Христі воскреснуть під час Його Другого приходу. Тоді всі померлі праведники почують Його голос і вийдуть до славного вічного життя. Та сама сила, яка воскресила Христа із мертвих, воскресить Його Церкву і прославить її разом із Ним понад усяку владу і силу, понад усе, що існує не тільки в цьому світі, а й у майбутньому.

ЗА ТЕБЕ

З Єрусалима рухається великий натовп у напрямку до Голгофи. Наче чорною лавиною, заповнилися людьми сумні, мовчазні місця.

Шум юрби дедалі більше посилюється. Попереду, оточений юрбою римських солдат, із закривавленим обличчям, падаючи під тягарем величезного хреста, іде Спаситель. Натовп жінок, ридаючи, намагається пробитися до Нього, бажаючи хоч чимось полегшити Його страждання. На мить Він зупиняється, переводячи подих. З пересохлих вуст Христа вириваються слова умовляння: «Дочки єрусалимські, не плачте за Мною, краще плачте за собою та за своїми дітьми».

Пройшовши трохи вперед, знесилений, Він падає під вагою хреста й у супроводі злісних криків піднімається і йде знову.

– За що? – мимоволі вирвалося з моїх грудей!..

Хрест поклали на іншого...

Ось Він підійшов зовсім близько, колочки тернового вінця глибоко вп'ялися у святе чоло, згустки Його запеченої крові змішалися з волоссям. Опухле від побоїв обличчя повернуто до пагорба. Наскільки був спотворений Його образ? Увесь цей натовп після цього видовища через деякий час повернеться до своїх домівок, а Він іде, щоб тут померти. Останнє зусилля – і Він на вершині пагорба. Весь пагорб вкритий багатолюдним натовпом. Пересіченими дорогами все більше й більше стікається людей. Христу наказано лягти на хрест. З Нього зірвано одяг. Потім грубі руки воїнів розтягнули і без того запалене й побите тіло на дерево хреста. Величезні, іржаві цяхи доторкнулися до Його ніжних рук. Погляд у невимовному благанні був звернений до синяви небес. Потім звучали спочатку глухі, потім гучні удари молотка. Кров червоним струменем бризнула з ран. Несамовитий крик лютого болю вирвався у Вартимея, сина Тимея:

– За що? Адже ці руки відкрили мені очі.

Юрба здригнулася, заколихалася! Зусиллям багатьох рук дерево хреста піднято над натовпом, а на ньому – Спаситель Христос. Із розідраних ран струменіла кров. Люди в заціпенінні на мить завмерли. Христа було видно всім, бо Він височів над їхніми головами. Кожен зі свого місця міг побачити Його – мученого, із закривавленою головою.

«Дивіться! Усі дивіться! Це ваші руки прибили Його», – кричала вся навколишня природа.

А ось юрба колись прокажених людей з вигуками відчаю дивиться на хрест, запитуючи один одного:

– За що? Адже нещодавно ці пронизані ноги принесли нам зцілення.

– За що? – питав поруч зцілений із Витезди. – Адже нещодавно ці пронизані руки підняли мене з мого ложа. А ось... гірко плаче колись хвора на кровотечу жінка, дивлячись на хрест і Його хітон у руках воїнів, і запитує:

– За що? Адже це той самий хітон,

» доторкнувшись до якого, я отримала зцілення.

Десь поруч Лазар ледве втримує своїх сестер – Марту та Марію. З невимовним почуттям душевного болю він дивиться на ці мовчазні вуста, котрі ще тільки тиждень тому вирвали його з могили.

– За що? – рветься Марія до тих пронизаних ніг, біля яких вона нещодавно проводила найкращі дні свого життя.

А ось... загубився у натовпі Петро. Ридаючи, трясучи своєю посивілою головою, дивлячись на руки Христа, він запитує:

– За що? Адже це ті руки, які витягли мене з морської безодні.

Густа темрява вкрила Голгофу і всіх її відвідувачів. Натовп завмер. У цій п'ятій кожен міг бачити тільки себе і розп'ятого Христа.

Кожен з присутніх почав ставити собі запитання:

«За що?

За що?

За що?»

І зовсім поруч із хреста одна за одною падали краплі крові з пронизаних рук і ніг Спасителя, і кожна з них промовляла: «За тебе! За тебе! За тебе!»

«Кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха» (1 Івана 1: 7).

Учасники Олімпійських ігор можуть бути дискваліфіковані й ризикують втратити свої медалі, якщо судді виявлять, що їхня кров «заражена» допінгами. Втрачаючи статус героїв, вони опиняються в ямі особистіс-

СТРАСТИ ХРИСТОВЫ

Ночную тьму пронзил рассвет кровавый.
И снова суд... Претория... Пилат...
Толпа ревет: «Нам отпусти Варавву!»
А что с Христом?
Да будет Он распят!

Роса покрыла ноющее тело,
Чуть остудив побоев жгучих боль.
Душа за ночь так много претерпела
Ужасных издевательств над собой.

Кошмаров сцены в памяти всплывают:
Ночь... Поцелуй предателя... Враги...
Сад Гефсиманский, где Его хватают...
И убежавшие ученики...

Потом – синедрион и обвинения,
Свидетелей продажных клевета,
Плевки в лицо, насмешки, избиенья
И горечь отречения Петра...

А дальше – суд у Понтия Пилата.
Правитель Рима, разобравшись с Ним,
Нашел Христа ни в чем не виноватым
И к Ироду послал в Иерусалим.

Тяжелый долгий путь в ночи холодной
В толпе религиозных палачей.
Уставший, обессиленный, голодный,
Идет навстречу смерти Царь царей.

Вот Ирода дворец в Иерусалиме.
Безбожный, гордый и жестокий царь.
Вновь издевательства над Божьим Сыном.
И вновь обратный путь в ночную даль...

Все живо пронеслось перед глазами.
Казалось, это только страшный сон.
Но снова возвращается сознание,
И душу разрывает тяжкий стон.

Вот Он стоит, Пилатом осужденный,
Под натиском звереющей толпы,
К распятю на кресте приговоренный
Невинный Агнец – Жертва за грехи.

«Кровь Его на нас и наших детях!
Смерть Ему! Распни Его! Распни!»
Казалось, что слились все крики эти
С бесовским, адским воплем сатаны.

...Клубится пылью знойная дорога,
Ведущая к Голгофскому холму.
Смотрите, люди, на страданья Бога,
Несущего позор ваш и вину.

Удары тростью о венец терновый
И муки от вонзившихся шипов;
Боль рваных ран – следы глеть свинцовых –
Еще невыносимее шагов.

Запекшуюся кровь пот растворяет,
Из ран стекая струйками с чела,
Туманной пеленою застилая
От пыток воспаленные глаза.

Уставшие, слабеющие ноги
Отказываются вперед идти;
И плечи, изнеможенные от боли,
Не могут дальше тяжкий крест нести.

Он падает, бессильем сокрушенный:
«О детях плачьте, дщери, не о Мне.
Наступят дни, ваш город разоренный
Враги забвенью предадут в огне».

Еще мгновение – и Христа бросают
На древо донесенного креста.
Святое тело сталь гвоздей пронзает
Ударом беспощадным молотка.

Померкнул солнца луч во тьме глубокой,
И свет небес густая скрыла мгла,
Мир отказавшись освещать жестокий,
Предавший смерти своего Творца.

К Отцу Свой возглас Иисус направил:
«Или! Или! Лама савахфани?»
Мой Боже! Для чего Меня оставил?
Ты Жертву Сына Своего прими!»

А у подножья, жаждущая крови,
Свиристует безумная толпа,
Ради которой на горе Голгофе
Струится в каплях крови жизнь Христа.

Вновь к небесам Христос возводит очи,
Ища в смятении Отцовский взгляд.
Он молит о врагах: «Прости им, Отче!
Ибо они не знают, что творят».

Взяв гнет грехов и с силой собираясь,
Сын Божий снова вопиет к Отцу,
В агонии предсмертной задыхаясь:
«Я дух Мой в Твои руки предаю!»

«Свершилось!» И невидимой рукою
Завеса в храме вдруг разодралась:
Стер грань вражды завет, скрепленный кровью,
И истина язычникам далась.

Нарушенный, презренный, умаленный,
Пролитая крови требовал закон.
Меж небом и землею вознесенный,
Пасхальный Агнец в жертву принесен.

И потряслась земля. Порывы ветра
Взметали глыбы пыли высоко...
Ради спасенья гибнущей планеты
Бог принял жертву Сына Своего.

В испуге пред бушующей стихией
Застыла уstraшенная толпа.
И каждый, покидая холм пустынный,
Отчаянно рукой бил в грудь себя.

И римский сотник, у креста стоящий,
На месте казни голову склонил:
«Сей Праведник – Мессия настоящий.
Воистину Он Божьим Сыном был!»

...Текли века, и в вечное забвенье
Шли гордые монархи и цари.
Но славный подвиг нашего спасенья
Навеки стал историей Земли.

И веру христианскую доньше
Стереть не в силах времени поток.
В людских сердцах живет средь нас
Спаситель – Христос, Сын Божий, Царь, Творец и Бог!

Лилия Дониц

ЗАРАЖЕНА КРОВ І ЧИСТА КРОВ

ної та національної ганьби.

Від зараження крові можуть померти цілі стада тварин. Це явище неабияк вплинуло на життя суспільства, принісши із собою спалахи різних хвороб. Коли епідемія дифтерії забрала життя тисяч людей у Франції, Луї Пастер провів експеримент, заразивши 20 коней дифтерією. Вжив лише один. Проте дослідники вбили і його, щоб використовувати сироватку його крові як щеплення. Вона допомогла врятувати 297 немовлят, які інакше могли б померти.

Є одна хвороба, значно серйозніша, ніж будь-яка з коли-небудь відомих людині. Нею заражене все людство. Це інфекція гріха. І її можна перемогти тільки кров'ю Агнця! Ми з вами народилися зараженими.

Однак є цілющий засіб – кров доконалого Агнця, Котрий переміг смертельну інфекцію гріха. Текст, написаний у Посланні до євреїв 10:4, проголошує: «Бо неможливо, щоб кров телят і козлів усувала гріхи». А в попередньому розділі написано: «То наскільки більше кров Христа, Який

вічним Духом приніс Себе непорочно-го Богові, очистити наше сумління від мертвих діл, щоб ми служили Живому Богові!» (Євр. 9:14).

Ісус Христос – це Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу. Ісус протистав інфекції гріха. Він помер, щоб Його кров врятувала нас від смерті. Приймаючи Його як Спасителя і Господа, ми отримуємо запевнення в цілковитому очищенні завдяки Його дорогоцінній крові. Слава Богу!

Апостол Іван у 1 Івана 1:7, 9 говорить: «Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він є в світлі, то маємо спільність одне з одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха...»

Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправди».

Замість того щоб відчувати смертельні наслідки «зараженої» крові, ми можемо жити з упевненістю, що чиста кров Ісуса очистити нас від усіх гріхів. Нам потрібно тільки прийняти її, дозволити їй змити бруд із наших сердець і підняти нас у чисту Божу присутність.

Телефон к Богу

«Воззови ко Мне – и Я отвечу тебе, покажу тебе великое и недоступное, чего ты не знаешь» (Иер. 33:3).

Скажи, друг, тебе одиноко?
Терзают сомнения грудь?
Друзья и родные далеко?
Не близок и дорог к ним путь?

Письмо очень долго в дороге,
И нечем платить за звонок?
Мой друг, а ты вспомнил о Боге?
Просил ли, чтоб Суший помог?

Ведь Сам Господь тебе назначил встречу,
Тебе, любя, обетование Он дал:
Ты «воззови ко Мне – и Я отвечу»,
Ведь это Он, поверь, тебе сказал.

Не трусь, не смущайся, не медли!
Ответить всегда Бог готов:
Когда б ни звонил ты, поверь мне,
Коротких не будет гудков.

Ты многого не понимаешь
Иль болью утрат огорчен,
Но все то, «чего ты не знаешь»,
Тебе показать готов Он.

Любой вопрос с Христом решит возможно.
Творцу любое дело по плечу!
И я, снимая трубку осторожно,
Благоговейно имя Господа шепчу.

Я верю: Сам Господь назначил встречу.
И нам с тобой обетование Он дал:
Ты «воззови ко Мне – и Я отвечу», –
Тебе и мне Спаситель обещал!

Светлана Юрьевна

Голгофа

Не параллели и меридианы,
Не континенты и материки,
Мир делят не моря и океаны,
Он разделен Голгофой на «куски».
На два куска, на две неравных части,
По обе стороны распятого Христа,
Где два преступника рукой законной власти
Прибиты были крепко ко крестам.
Один налево, а другой направо,
Достойны смерти за свои дела,
И оба гибли, но струей кровавой
С креста Христова благодать текла.
Один злословил Бога без стеснения,
Другой в смирение голову склонил,
Один погиб, отвергнув дар спасенья,
Другой жизнь вечную, покаясь, получил.
И с той поры до наших дней лукавых
Мир делит надвое Голгофский крест Христов.
Один налево, а другой направо,
Один хулить, другой хвалить готов.
Как те разбойники, мы все достойны смерти,
По обе стороны Голгофского креста.
Друзья мои, задумайтесь, проверьте:
Отвергли вы иль приняли Христа?

РІШЕННЯ

Рішення, від якого залежало життя людства

Середа. Вечір. Ви вдома з родиною. Раптом ваш син забігає до кімнати і схвильовано говорить: «Увімкніть радіо, швидше увімкніть радіо». Ви вмикаєте і чуєте таке повідомлення: «Дві жінки, перебуваючи в лікарні міста, помирають від невідомої інфекції». Протягом декількох годин це лихо охоплює всю країну. Фахівці працюють цілодобово, щоб знайти вакцину від цієї інфекції. Усе безрезультатно. США, Азія, Африка, Європа, Австралія. Смертельна хвороба охопила весь світ. І раптом надходить звістка: код цієї інфекції розшифрований. Препарати для лікування можуть бути розроблені. Потрібну вакцину можна створити. Для цього потрібна кров того, хто жодного разу в житті не переніс ніякого інфекційного захворювання. І ось у всіх країнах світу по радіо транслюється таке звернення: «Шановні співгромадяни. Ми просимо кожного з вас прийти в центральну міську лікарню і здати аналіз крові. Це все, що ми просимо вас зробити».

Ви і вся ваша родина, звичайно ж, ідете до лікарні в цей пам'ятний вечір. (П'ятниця). Біля лікарні вишикувалася довга черга жителів вашого міста. Лікарі та медсестри беруть у них кров з пальця і на кожну пробірку з кров'ю поміщають аркуш паперу з прізвиськом тих, хто здав кров. Після того, як у вас, у вашої дружини і ваших дітей взяли кров, вам кажуть: «Зачекайте трохи. Скоро вам дозволять повернутися додому». Разом зі своїми сусідами ви очікуєте на вулиці. Ви перелякані й не розумієте, що все це означає. «Можливо, це кінець світу», – припускаєте ви. Раптом з радісним криком з лікарні вибігає один молодий чоловік. Він вигукує чийсь прізвище, розмахуючи аркушем

паперу. «Що, що він кричить?» – ніяк не можете зрозуміти ви. У цей момент ваш син смикає вас за піджак і каже: «Тату, це я». Перш ніж ви усвідомили це, вашого хлопчика схопили. «Почекайте! Зупиніться!» – пролітає у вашій свідомості. Та вам кажуть: «Усе гаразд. У нього цілком стерильна кров. Зараз ми перевіримо, чи не хворий він чимось на цей момент. Ми вважаємо, що в нього саме та кров, яка нам потрібна».

Минуло п'ять виснажливих хвилин. З лікарні вибігають лікарі та медсестри. Вони обіймають один одного. Деякі з них плачуть, деякі сміються. Уперше цього тижня ви чуєте сміх людей. Лікар підходить до вас і каже: «Дякую вам. Кров вашого сина – просто ідеальна. Вона стерильна, і ми зможемо створити з неї вакцину». Ця новина починає поширюватися серед людей навколо лікарні, вони кричать, моляться, плачуть і сміються від радості. Та ось сивий лікар відводить вас і вашу дружину вбік і говорить: «Можна вас на хвилину? Ми не очікували, що донором виявиться дитина, і нам треба... нам треба, щоб ви дали згоду в письмовій формі».

Ви починаєте підписувати документ і раптом помічаєте, що кількість крові, яку мають взяти у вашого сина, не проставлена. «Скільки?» Цієї миті усмішка зникає з обличчя лікаря, і він говорить: «Ми не могли собі уявити, що це буде дитина. Ми не були готові до цього. Нам потрібна вся його кров». «Але... але ви не розумієте...» «Зрозумійте, ідеться про життя людей у всьому світі. Будь ласка, підпишіться. Нам потрібна вся його кров!» «Та хіба ви не можете зробити йому переливання?» «Якби у нас була стерильна кров, ми б це зробили. Підпишіться. Будь ласка, підпишіться». У цілковитій тиші ви ставите свій підпис.

Після цього вам кажуть: «Ви можете побачитися з ним, перед тим як ми почнемо». Ви б змогли повернутися до нього? Ви б змогли зайти в ту кімнату, де він сидить на операційному столі й повторює: «Тату, мамо! Що відбувається?» Ви б змогли взяти його за руку і ви-

голосити: «Синку, ми з мамою любимо тебе... Ми ніколи б не дозволили, щоб з тобою щось сталося, що не мало б статися. Ти розумієш мене?» І коли лікар повертається до кімнати й говорить: «Пробачте, нам пора починати, у всьому світі помирають люди», ви змогли б вийти з операційної? Ви змогли б зачинити за собою двері, чуючи, як ваш син кричить: «Тату! Мамо! Чому, ну, чому ви залишили мене?»

А наступного тижня на церемонії прощання з вашим сином ви помічаєте, що хтось із тих, хто прийшов, спить, хтось взагалі не прийшов, тому що цього дня в них був запланований виїзд на природу.

Хтось, неприродно усміхаючись, просто робить вигляд, що йому це не байдуже. Хіба ви не встали б і зі сльозами на очах не звернулися б до них: **«Послухайте! МІЙ СИН ПОМЕР ЗА ВАС! НЕВЖЕ ВАМ ВСЕ ОДНО?»**

Чи не те ж саме хоче сказати нам Бог: **«МІЙ СИН ПОМЕР ЗА ВАС. НЕВЖЕ ВИ НЕ РОЗУМІЄТЕ, ЯК СИЛЬНО Я ЛЮБЛЮ ВАС?»**

«Батьку, наші серця розриваються від болю, коли ми усвідомлюємо значення цих слів. Нині ми починаємо розуміти, як сильно Ти любиш нас».

У квітні ми відзначаємо свято Пасхи. Пам'ятаймо ж справжнє значення цього свята: «Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдиногодного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне».

ЩО БІБЛІЯ ГОВОРІТЬ ПРО ВОРОЖІННЯ

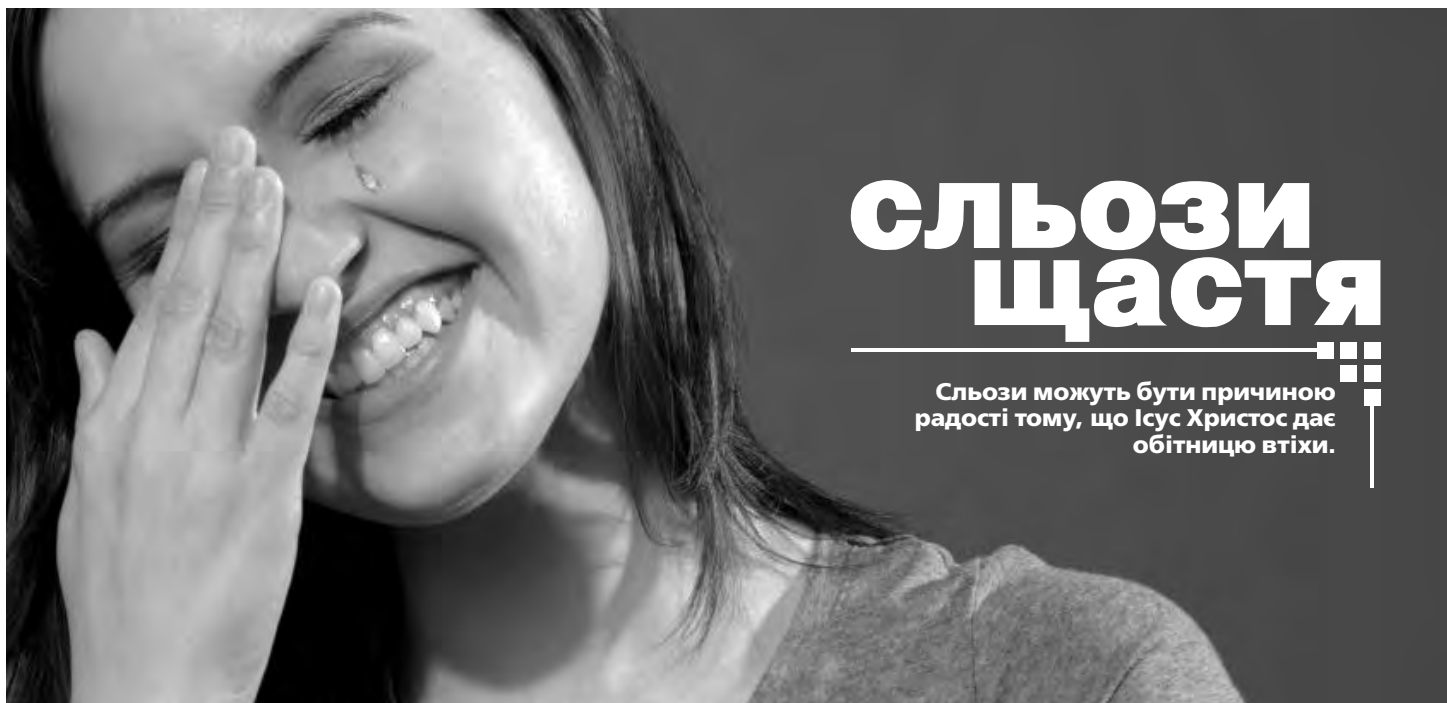
Що Біблія говорить про ворожіння, магію, знахарів та чаклунів?

Дивно, але факт: окультизм у наше XXI століття процвітає, як і в темні язичницькі часи. Газети та радіо повідомляють про цілителів, провісників долі, пророків і оракулів. Рекламуються всілякі маги, чаклуни, знахарі. «Допоможу зняти порчу», – читаємо в газетних оголошеннях. Іноді можна знайти оголошення, що хтось, зі свого боку, шукає зустрічі з такими людьми, чекає від них допомоги. Сумно усвідомлювати, що багато тих, хто звертається за допомогою до всіляких ворожок, вважають себе християнами. Та й чимало прихильників магії вважають себе вірними, що взагалі суперечить вченню Біблії. Як же так виходить, що ті, хто вважає себе послідовником Ісуса Христа, шукають іншого, на їхню думку, доброго і сильного чаклуна для зняття порчі? Вони дедалі більше заплутуються, посилюючи свої проблеми, а найголовніше – віддають себе вічному засудженню разом з дияволом, як про це написано в Біблії: «Ідіть від Мене,

прокляті, у вогонь вічний, уготований дияволу і ангелам його» (Матв. 25:41). «Порча», як пояснює словник, – це заповідання шкоди шляхом ворожби, тобто шкідництва, здійснене фізичним шляхом. Та Біблія запевняє: «Невинне прокляття не збудеться» (Прип. 26:2). Ворожіння, як випливає з наведеної нижче цитати, звершується за допомогою духовної сили, ворожої Богові. Тому Господь через Біблію (Левит 19:26, П. Зак. 18:9-13, Об'явл. 21:8) категорично забороняє будь-які окультні дії, називаючи їх гідотою і великим гріхом: «Не повинен знаходитися у тебе... віщун, ворожбит, ворожка, чарівник, чорнокнижник, що викликає духів, чарівник і хто викликає духа померлого. Бо гідота для Господа робить це» (П. Зак. 18:10-12). А це означає, що людина, використовуючи магію для вирішення своїх проблем, по суті, звертається до диявола. «Дана Мені всяка влада на небі й на землі» (Матв. 28:18), – сказав Христос. Цим Він дав зрозуміти, що Його влада поширюється й на диявола. Тепер нам залишається тільки зробити вибір, кому

ми довірямо своє життя – Всемогутньому Богові чи ворогові людства. У цьому вся суть. Звернувшись за допомогою до Бога, людина стає під Його захист. Як написано в Біблії: «Ім'я Господа – міцна вежа: до неї втече справедливий і безпечний» (Прип. 18:10).

Сльози щастя

Сльози можуть бути причиною радості тому, що Ісус Христос дає обітницю втіхи.

Люди звикли сприймати себе у вимірах: зріст, вага, тиск, рівень цукру в крові... А чи можна виміряти рівень свого щастя? У Німеччині на острові Ліндау стоїть цікава споруда, названа барометром щастя. На ньому високо встановлені фото-апарати, які знімають обличчя безлічі туристів. Ці фотознімки обробляються складною комп'ютерною програмою, а потім на великому екрані з'являється або усміхнений, або сумний смайлик, вказуючи таким чином на загальний рівень щастя людей униз. А який рівень щастя в нашій країні, у нашому місті, у нашому домі чи особисто в мені?

Якщо поставити запитання: «Що в цьому світі можна вважати найчистішим?» – відповіді будуть найрізноманітнішими. Та одразу на згадку приходять вислів «чистий, як дитяча сльоза». Справді, сльози дитини можна сприймати як символ чистоти. Проте як ставляться люди до того, коли плаче дорослий? По-різному.

Сучасні люди віддають перевагу такій життєвій позиції: я сильний, сміливий, усе можу, усе вмію, не плакатиму, не здамся, але вистояю і доб'юся свого. Людина, котра плаче, вважається невдахою і не користується авторитетом у суспільстві. Навіть маленькому хлопчикові батьки з дитинства кажуть: «Ти ж чоловік, ти не повинен плакати». Світ намагається сьогодні боротися зі сльозми.

Ісус Христос у Своїй Нагірній проповіді сказав, звертаючись до дорослих людей: «Блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені» (Матв. 5:4). Ці слова звернені сьогодні практично до кожного, оскільки людей, які б ніколи не плакали, мабуть, одиниці.

Що ж то є плач і які причини змушують людей плакати? Плач – це періодична реакція організму, низка визначених дихальних рухів, що супроводжуються особливою мімікою та сльозотечею. Словник Ожегова дає визначення самому процесу плачу: «Плакати – проливати сльози від болю, горя, зазвичай видаючи при цьому нечленороздільні голосові звуки». Чарльз Дарвін у своєму творі «Про вираження відчуттів у людини і тварин» описує сам процес плачу досить широко й детально, перераховуючи рухи кожного окремого м'язу обличчя. Яким би не було визначення плачу, людина відчуває величезне полегшення, коли може вилити своє горе, переживання і виплакати на дружньому плечі. Саме тому давні слов'яни вважали, що сльози мають цілющу силу. Проводжаючи чоловіків на війну, жінки плакали, збираючи свої сльози в спеціальні посудинки і зберігаючи їх, а потім лікували цими сльозми рани тих, хто повернувся з війни.

Сучасна наука виявила, що в сльозах присутні такі мікроелементи, як магній, кальцій, білки, фермент лізоцим, які обумовлюють бактерицидність сльози. Передбачається, що в середньому впродовж життя жінка плаче від 8000 до 12000 годин. Спеціалісти-лакрімологи стосовно сліз і плачу говорять: 50 % людей плачуть від горя й нещастя, 21 % – від щастя, 19 % – від ярості й фізичного болю, 10 % – від розчулення і захоплення. Та сучасний світ вважає, що навіть від щастя, розчулення і захоплення плакати незручно. Наведемо статистичні дані: жінки плачуть у 5 разів частіше, ніж чоловіки; сльози жінки на 50 % тепліші й містять більше жиру, саме із цієї причини рівень пролактину в них

вищий на 60 %, що обумовлює більш легке витікання жіночих сліз; частіше люди плачуть вечорами, особливо під час читання чи перегляду якихось сентиментальних програм, причому чоловіків, які плачуть від цього, – 39 %, а жінок – 21 %. Зазвичай плачуть 1-2 хвилини, проливаючи при цьому в середньому 50 сльозинок, а всього протягом життя людиною виплакує близько 70 літрів сліз.

Сльози тих, хто плаче від горя і нещастя, мають болезаспокійливу дію, схожу за дією до морфіну. Комбінація речовин лізоциму і гормону пролактину – це ефективний засіб боротьби зі стресом, що посилює опірність організму. Звичайно, сльози удавані або пролиті над нарізаною цибулкою болезаспокійливого ефекту не мають.

Свого часу Ісус Христос сказав, що ті, що плачуть, блаженні. У Біблії читаємо про багатьох людей, котрі плакали з різних причин. Проте серед них є суттєві причини для плачу, через які не тільки можна, але іноді й треба плакати. Звичайно, найбільш вагома для людини причина – це смерть рідних, зустріч або розлучення з близькими людьми. Вигляд людини, котра щиро розкаюється, глибоко сумує через свої гріхи, розчулює, торкається серця і також є достойною причиною плачу. Часто в Біблії трапляються моменти, коли люди, не знаючи, як їм бути, що робити в тих чи інших обставинах, з гірким плачем зверталися до Бога. Також ми бачимо, що іноді плач доречний унаслідок образи або приниження. Хвилювання через лиха народу, війни, спустошення – теж серйозна причина для плачу. Крім того, причинами можуть бути власне щире покаяння і жалкування про скоєні вчинки, також переживання про біди і горе, завдані кимось. У Біблії записана історія, коли пророк, дивлячись на одну людину, котра на той момент ще не була наділена владою, силою і могутністю, заплавав через те, що вже знав, скільки ця людина принесе зла Божому народові.

Серйозна причина для плачу – це відсутність або втрата Бога в житті. Така ситуація склалася, коли після звільнення з вавилонського полону ізраїльтяни, прийшовши у свої землі й побачивши зруйновані стіни Єрусалимського храму, гірко плакали. Описується також плач від розчулення під час слухання Божого Закону. Ще одна серйозна причина для плачу – співчуття чужому горю, скорбота з приводу бід іншої людини. Також Біблія говорить про плач під час тяжкої фізичної праці, інших небувалих труднощів життя, про плач і скорботу за Божим народом. Усі ці причини плачу Біблія розглядає як виправдані й гідні.

Проте ми знаходимо у Святому Письмі й інші причини для плачу – негативні: спроба викликати в когось жаль, як у випадку Делілі і Самсона, плач-нарікання, плач через втрату якихось матеріальних цінностей, плач від злості, ревнощів, від незадоволення певних своїх бажань, через заздрощі. Біблія не приймає такі причини плачу як достойні.

Святе Письмо говорить, що блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені. Однак втішається лише ті, хто плаче з розумних причин. У справжнього, угодного Богові плакальника, якщо тільки це не є його професійним обов'язком, є привід для радості, тому що його сльози, за словами автора афоризмів Анатолія Рахматова, свідчать про м'яке, співчут-

ливе, жалісливе серце. Це особливі духовні люди, здатні розуміти чужий біль. Як сказав журналіст Степан Балакін, чужі сльози не зрозумієш, доки своїх не наковтаєшся. Тільки той, хто сам пережив момент падіння, страждань і горя, спроможний плакати з іншими страждальцями, співчуваючи та підтримуючи їх. «Найглибше дивляться в серце людей ті очі, котрі найбільше плакали», – сказала письменниця Еліза Ожешко.

Ще одна характеристика справжнього плакальника: він невдавано любить Бога. Така людина розуміє, наскільки серце Бога сьогодні болить за людей, які живуть у ворожнечі, злі, образах, егоїзмі, підступності, гинуть і знищують самих себе. Божі плакальники розуміють глибинні причини того, що відбувається. Яскравим прикладом цього є Сам Ісус Христос. Прийшовши до гробу Свого померлого друга Лазаря і побачивши там його сестер та інших зажурених людей у сльозах, Він, як говорить Біблія, просльозився. Це були сльози глибокого співчуття не лише тим людям, але й усьому людству, яке приречено на страждання і смерть. Біблія говорить, що такі плакальники будуть потішені та блаженні. Звичайно, блаженство людини, котра плаче, – не в самих сльозах, не в горі, через яке вона переживає. Сльози можуть бути причиною радості тому, що Ісус Христос дає обітницю втіхи. І глибину справжньої втіхи можуть осягнути лише ті, хто плаче. Мудрець зазначив: «В смутку лиця серце зробиться добрим» (Еккл. 7:3). Серце, яке пройшло крізь біль і страждання, здатне розуміти біль іншої людини.

Звичайно, людям подобається сміятися. Тому сьогодні, враховуючи нескінченний потік різних розважальних програм, важко собі навіть уявити, скільки вкладається грошей в індустрію розваг. Якби такі кошти вкладалися в програми з оздоровлення націй, з боротьби проти бідності, з голодом, тоді, мабуть, люди були б щасливішими в цьому світі. Однак гонитва за вигодою диктує іншу систему цінностей. У Біблії слово «сміх» вживається більш ніж тридцять разів, а слово «плач» – понад триста. Наше життя, на жаль, більше наповнене плачем, ніж сміхом і веселощами. Приходячи в цей світ, людина очікує, що її життя буде прекрасною і захоплюючою прогулянкою. Та це зовсім не так. Тому у Святому Письмі Бог обіцяє усім, хто засмучений і плаче, втіху. «Так як колись когось потішить матір, так і Я вас потішу, і будете потішені в Єрусалимі» (Ісаї 66:13). Як дитина, плачучи від болю, біжить до своєї матері та отримує втіху від її ніжного доотику, так обіцяє Господь потішити нас в усякому переживанні, горі, стражданні. Ісус Христос запрошує нас: «Прийдіть до Мене, всі втомлені та обтяжені, і Я заспокою вас» (Матв. 11:28). У житті нашому трапляються трагічні моменти, коли ми, люди, не в змозі знайти слова втіхи для стражденного. Господь – Єдиний, Хто може нас втішити й підтримати в такі часи. Отримавши таку втіху від Бога, людина стає щасливою, здобувши дивовижний мир і спокій в серці. Про таке щастя, про таке блаженство йдеться в Нагірній проповіді.

Слезой очищается душа,
И сердце наполняется смиреньем.
И к Небесам возносится спеша
Молитва, и нисходит утешенье.

10 правил душевної рівноваги

1. Намагайтеся думати тільки про хороше. Про що людина думає, до того й уподібнюється.

2. Умійте дякувати. Вдячна людина ніколи нічого не потребує.

3. Не звеличуйтеся у власних очах. Зарозумілість спотворює ваше сприйняття дійсності.

4. Не лякайтеся труднощів на вашому шляху. Страх паралізує вашу волю і пригнічує дух.

5. Здобуйте користь зі своїх невдач. Якщо життя підносить вам лимон, зробіть із нього лимонад.

6. Не зупиняйтеся на досягнутому. Не поспішайте ставити крапку, якщо можна поставити кому.

7. Радійте життю. Оптимізмом продовжуйте життя собі та тим, хто поруч з вами.

8. Володійте багатством, але не дозволяйте багатству оволодіти вами.

9. Дбайте про щастя інших, лиш тоді ви відчуєте себе щасливими.

10. Довіртеся Богу. І ваше життя буде наповнене глибоким змістом і досконалою гармонією.

ПРАВИЛО 72 ГОДИН

Важко людського менталітету є те, що люди люблять лише мріяти про свою мету, але нічого не роблять для її досягнення. Як часто можна побачити «великі вершини», які будуються лише в головах людей. Тому якщо ви протягом 72 годин не візьметеся за реалізацію щойно поставленої мети, то можете сміливо викидати її в кошик для сміття. Чому? Річ у тім, що мозок людини так запрограмований, що якщо певна ідея не стала мотивом для дій її господаря, то він розуміє: «Ага, господар лише бачить якусь картинку, але не втілює її в життя. Значить, вона не має для нього значення!» Таким чином, людина починає не вірити в реалізацію власної мети. Якщо ви хочете вірити в реальність вашої мрії, почніть діяти протягом найближчих 72 годин. Це не означає, що ви повинні реалізувати її впродовж цього терміну. Вам потрібно зробити хоча б перший крок за цей час.

■ «Амбітне» прохання Єлисея

«І сталося, як вони перейшли (Йордан – прим. авт.), то сказав Ілля до Єлисея: Проси, що маю зробити тобі, поки я буду взятий від тебе! І сказав Єлисей: Нехай же буде на мені подвійний твій дух. А той відказав: Тяжкого зажадав ти! Якщо ти побачиш мене, як буду взятий від тебе, – буде тобі так, якщо ні – не буде» (2 Цар. 2:9, 10). Для багатьох читачів Біблії прохання Єлисея завжди було трохи дивним і навіть загадковим. Уявіть собі, як могло з'явитися таке не зовсім скромне бажання в нього, учня Іллі: мати Духа Божого удвічі більше, ніж мав його вчитель?! Адже, за словами Самого Ісуса Христа, «доволі для учня, коли він буде, як його вчитель» (Матв. 10:25). А тут учень поставив собі за мету мати Духа свого вчителя у подвійній мірі.

■ Ілля – наставник Єлисея

Пригадаємо в загальних рисах життя та діяльність Іллі, щоб у такий спосіб зрозуміти, яким же Духом володів цей муж Божий, а тоді зрозуміємо, чого просив Єлисей. Хоч «Ілля був людиною з подібними до нас нахилами...» (Якова 5:17), але це був сповнений Святого Духа старозавітний пророк. Подібний в цьому до Мойсея. Саме вони обидва зі старозавітних пророків були на горі преображення разом із Христом, коли «з'явилися у славі й говорили про відхід Його, який мав статися в Єрусалимі» (Луки 9:31).

А подивіться, як безстрашно він докоряє царю Ахава та Ізраїлю на горі Кармел за їхнє ідолопоклонство: «Чи довго ви ще будете кульгати на обидва коліна? Якщо Господь є Бог, ідіть за Ним, а якщо Ваал – ідіть за ним!» (1 Цар. 18:21). Після молитви Іллі під час жертвоприношення Господь послав із неба вогонь на жертву – і весь народ попадав на землю та в страхові промовляв: «Господь є Бог! Господь є Бог!» Життя та діяльність Іллі носять відбиток Божої сили, якою він і вознісся на Небо. Ілля досяг найвищого, на що тільки була здатна людина, живучи на землі.

Пліч-о-пліч з Іллею трудився Єлисей, із захопленням спостерігаючи видатні вчинки віри свого наставника. Та в душі цього юнака виникло палке бажання не просто мати такого Духа, як в Іллі, а удвічі більше! Не знаю, ким з них варто більше захоплюватися, – великим учителем чи його амбітним слугою, який до цього часу тільки «служив Іллі», «попивав» воду на його руки, а тепер раптом забажав такого духовного дару.

■ Служіння людини з подвійною мірою Духа

Чи отримав Єлисей те, чого так палко бажала його душа? Так. Умову отримання бажаного поставив сам Ілля: «Якщо побачиш, як я буду взятий від тебе, – отримаєш». Єлисей невідступно тримався Іллі і... побачив! «А Єлисей це бачив, і він закричав: Батьку мій, батьку мій, возе Ізраїлів та верхівці його! Та вже не побачив його... І підняв він плаща Іллі, що спав із нього, і вернувся, і став на березі Йордану» (2 Цар. 2:12-15). Плащ Іллі як запорука його подвійної міри Духа тепер у руках Єлисея.

Виникає слушне запитання: для чого потрібна була Єлисею аж подвійна міра Духа Іллі?

Звичайно, не амбіції керували слугою пророка. Єлисей прекрасно розумів, що після відходу Іллі справа Божа буде вимагати більшого прояву сили Святого Духа. Ілля започаткував реформи в Ізраїлі, його служіння було суворим, безкомпромісним, владним. Таких дій вимагають обставини на початку будь-яких реформ. Та Єлисею тепер необхідно буде запровадити ці духовні перетворення в життя всієї країни – як простих людей, так і царів, а це вимагатиме значно більше зусиль і вмінь. Служіння Єлисея мало бути більш багатограним, оскільки поле його діяльності ширше. Найперше – необхідно було приділити увагу духовній освіті в країні й виховати освічених спеціалістів-реформаторів. Крім цього, сферами діяльності Єлисея мали стати національні соціальні проблеми, міжнародні відносини, навіть проблеми царів. Без подвійної міри Духа Іллі Єлисей не зміг би звершувати служіння на такому широкому і відповідальному полі діяльності.

І, мабуть, найголовніше, як влучно зауважив відомий сучасний богослов А. А. Штеле: Ілля продемонстрував народові, Хто є Бог, а Єлисей мав відповідати на запитання: Який є Бог?

■ Чудесні діяння

Як проявилася в житті Єлисея подвійна міра Духа Іллі? До цього часу в служінні Єлисея чудес взагалі не було. А тепер, після отримання плаща Іллі, чудеса звершувалися, немов із «рога достатку» (про них ми читаємо в багатьох розділах Другої книги Царів):

- плащем Іллі Єлисей розділив води Йордану;
- силою Духа очистив сіллю гіркі води в Єрихоні;
- сталося чудо з олією та порожніми посудинами;
- воскресіння сина шунамітянки;
- зцілення сирійського воєначальника Наамана від прокази;
- чудесне здобуття сокири із води;
- чудесне нагодування 100 пророчих синів;
- очищення отруйної їжі;
- прозорливість Єлисея щодо стратегічних планів нападу Сирії на Ізраїль;
- передбачення голоду;
- докори ізраїльським царям;
- відкриття очей слуги, після чого той бачить полки ангелів-охоронців;
- виголошення пророцтв і багато іншого.

■ Батьківська опіка та турбота

У цих діях служіння Єлисея помітний вплив Духа Іллі подвійною мірою. Однак Єлисей не втратив своєї індивідуальності, він не розчинився в особистості свого вчителя. На відміну від суворого, поривчастого і часто драматичного служіння Іллі, служіння Єлисея було спокійним і минало переважно серед простого народу, хоч контактував він і з царями.

На служіння Єлисея наклали відбиток такі риси його характеру, як доброта, батьківська турбота, співчуття, лагідність. Дух доброти справляв вплив на все його п'ятдесятилітнє пророче служіння, тому навіть ізраїльські царі називали його «батьком», не говорячи вже про пророчих синів та простих ізраїльтян. У характері своєму та своїй діяльності Єлисей виявляв риси Божого характеру.

Спробуємо проаналізувати деякі випадки з життя пророка, і ми побачимо, що Єлисей був не «амбітним мрійником», а помазаним Богом, видатним діячем народу, котрий розумів вимоги свого часу. З подвійною мірою Святого Духа він вирішував проблеми різних особистостей, починаючи від найскромніших своїх співвітчизників і до іноземних високопоставлених осіб. І яка б проблема не порушувалася, він спрямовував людські очі до Джерела життя, до Подателя усіх благ – Бога Ізраїлевого. Саме в цьому пророк вбачав успіш реформ, розпочатих його видатним наставником Іллею. І саме для цього йому необхідна була подвійна міра Духа.

Своїм життям та діяльністю, служінням царям і простим людям пророк продемонстрував велику істину: Бог є Батьком для людських синів.

■ Переможна віра

«Одна з жінок пророчих синів кликала до Єлисея, говорячи: Помер раб твій, мій чоловік! А ти знаєш, що раб твій боявся Господа. А позичальник прийшов ось, щоб забрати собі двоє дітей моїх за рабів» (2 Цар. 4:1). Перед Єлисеєм була представлена фінансова проблема, якщо найближчим часом вона не буде вирішена, синів матері заберуть у раби. Що має робити Єлисей, щоб допомогти вдові? Поговорити із позичальником про відстрочку боргу, а тим часом організувати збір коштів, як це часто робиться сьогодні? Людина з подвійною мірою Духа Іллі знаходить вирішення проблеми іншим шляхом – духовним, шляхом віри (2 Цар. 4:2-7).

Іншого разу пророк вирішує проблему більшого масштабу – цілого міста Єрихона.

«І сказали люди того міста Єлисеєві: Ось положення цього міста хороше, як пан бачить, та вода нехороша, а земля не плідна» (2 Цар. 2:19).

Вони були впевнені, що пророк вирішить проблему міста, і не помилилися. Пророк Єлисей з подвійною мірою Духа знову обирає шлях віри. «А він сказав: Подайте мені нового глечика, і покладіть туди солі. І вони подали йому. І він вийшов до джерела води, і кинув туди солі й сказав: Так сказав Господь: Уздоровив Я цю воду, – не буде вже звідти смерті, ані непліддя! І була вилі-

Підготував Богдан Стасюк

ПОДВІЙНИЙ ДУХ ІЛЛІ НА ЄЛИСЕЇ

кувана та вода, і так є аж до цього дня, за словом Єлисея, яке він говорив» (2 Цар. 2:20-22).

Які чудові плоди довіри Богові! Які далекосяжні! Очевидці говорять, що дотепер колись гірке джерело є єдиним великим прісноводним джерелом у цьому регіоні, і воно називається «Джерелом Єлисея» (Большой библиейский словарь, с. 535).

■ Могутнє свідчення про правдивого Бога

А ось ще одна історія – очищення від прокази воєначальника сирійської армії Наамана. «А Нааман, начальник війська сирійського царя, був муж великий перед своїм паном, дуже шанований, бо через нього Господь дав перемогу Сирії. І був це муж дуже хоробрий, але прокажений» (2 Цар. 5:1). Перед Єлисеєм чергова дилема, адже Нааман із ідолопоклонників, представник влади ворожого народу, завоювник Ізраїлю, полководець, організатор та загарбник рідної пророку вітчизни. Було б цілком природно дати можливість проказі звершити свою роботу... Але людина з подвійною мірою Духа Іллі навіть цю проблему вирішує вірою – звершує чудо Божої всемогутності.

Послухайте, будь ласка, видатне визнання знаменитого представника влади язичницької держави: «Оце пізнав я, що на всій землі нема Бога, а тільки в Ізраїлі!» (в. 15).

Життя з народом

■ А тепер познайомимось з батьківською опікою Єлисея про пророчих синів (2 Цар. 6:1-7). Пророчи сини – це студенти духовної семінарії. Вони хочуть переселитися ближче до Йордану, але там потрібні приміщення для навчання та проживання. Єлисей живе з ними, з одного котла харчується з ними, рубає дерева в лісі. Людина з подвійною мірою Святого Духа розуміє, що служіння Божої людини не обмежується тільки кабінетом, кафедрою та євангельськими програмами, але воно має особливу силу в тісних квартирах вдів і сиріт, у близьких стосунках зі студентами та молоддю.

Пророк розумів, що, розійшовшись у різні кінці Ізраїлю, вони не тільки будуть запроваджувати реформи в народі, але й нести духовне світло тих досвідів, котрі вони пережили разом зі своїм наставником. Ось чому людина із подвійною мірою Духа не відокремлюється від народу, а ототожнює себе з народом і живе життям народу. Такий служитель та християнин висипле немало «солі», як Єлисей, але не на рани близьких, а в отруєні джерела духовних проблем суспільства. І багато «заліза» спливе, як у дні Єлисея, у людських стосунках заради миру та спокою.

■ «А плід Святого Духа... милосердя»

Розглянемо ще один випадок із життя Єлисея (записаний у 2 Цар. 6:8-23), котрий яскраво продемонструє благодійний характер пророка.

За часів Єлисея відбувалися часті напади сирійської армії на ізраїльські поселення. Він сам був очевидцем одного з них. За його молитвою Господь наслав

сліпоту на сирійців. Осліплених воїнів Єлисей привів у місто Самарію, і там, за його молитвою, Господь відкрив їм очі. «Чи не побити їх, мій батьку?» – спитав у Єлисея цар Ізраїльський. «Нагодуйте та відпустіть додому», – порадив пророк. Людина з подвійною мірою Святого Духа буде володіти і плодом Духа – милосердям. Як яскраво в цьому випадку перед Ізраїлем та перед сирійськими вояками був представлений Божий характер, як колись Мойсеєві: «Господь, Господь, – Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий» (Вих. 34:6).

Результат поради пророка вражає: «Із цього часу не було нападу сирійців на Ізраїльську землю» (2 Цар. 6:23).

Ми розглянули лише декілька вчинків Єлисея, особливою мірою сповнених Духа Святого. Вони нагадують нам вчинки Ісуса Христа. «Подібно до Спасителя людства, прообразом Якого був Єлисей, він у своєму служінні людям поєднував роботу зцілення з повчанням. Протягом довгих років свого вірного, невтомного, плідного служіння Єлисей робив усе, щоб сприяти зміцненню та розвитку важливої виховної роботи» (Е. Уайт. Пророки і царі, с. 240). Як і Ісус Христос, Єлисей виявляв людям, яким є їхній Небесний Отець. **Приклад Єлисея надихає й нас просити й очікувати великого – мати Духа Святого удвічі більше, ніж у нас є нині.**

■ Три Іллі

Що повинно спонукати нас, дітей Божих останнього часу, мати таке прагнення? Історичний Ілля жив у часи ізраїльського царя Ахава. Святе Письмо говорить і про іншого Іллі, прообразного. Він мав приготувати дорогу до прийняття Ізраїлем свого Месії. І ним був Іван Хреститель. «І запитали (Ісуса) учні Його, говорячи: Що це книжники кажуть, ніби треба Іллі прийти? А Він відповів і сказав: Ілля, правда, прийде, і все приготує. Але кажу вам, що Ілля вже прийшов був, – та його не пізнали, але з Ним зробили, що тільки хотіли... Учні тоді зрозуміли, що Він їм говорив про Івана Хрестителя» (Матв. 17:10-13). Церква Божа останнього часу – це третій Ілля, який буде діяти «перед настанням дня Господнього великого і страшного» (Мал. 4:5).

Це ми з вами, дорогі читачі, повинні виконувати цю місію в «силі й дусі Іллі». Тому й сьогодні мати Духа Іллі в подвійній мірі – це не «амбітне» бажання, а потреба часу. Представити люблячий, милосердний характер Божий сучасному світові – ось найвища мета для сучасного християнина.

Однак самозадоволення заважає нам мати особливе помазання Святим Духом. «Бо ти кажеш: Я багатий... і не потребую нічого. А не знаєш, що ти нужденний, мізерний, убогий, сліпий і голий!» (Об'явл. 3:17).

«Господу приємно, коли люди звертаються до Нього з найбільш високими запитаннями, щоб прославити Його Ім'я. Вони можуть розраховувати на велике, якщо мають віру в Його обітницю» (За прикладом Ісуса, с. 34). «Справи Господні перевершать всі найбільші очікування тих, хто довіряється Йому» (Моє життя сьогодні, ч. 1, с. 54).

ТВ-програма на квітень (05.04 - 11.04)*

НЕДІЛЯ 5 квітня		19:00 Дорогами християнства	15:20 Вкус здоров'я	08:40 Очима
06:00 Інша сторона	19:30 По ту сторону пригод	15:40 Вопрос слугителю	(сурдопереклад)	жінки
06:40 Ваша думка	20:00 Познаєм истину	16:00 Помолитесь за меня	церкви (сурдопереклад)	Ранок надії
07:00 Біблія продовжує	21:00 Очима жінки	17:00 Свет надежды	10:00 Настав час	Помолитесь за меня
говорити	21:20 ЧП+	17:30 В центре внимания	11:00 Ранок надії	Біблія, як вона є
07:30 Непростое состояние	21:30 Вера. Человек. Судьба	18:00 5 хвилин для вічності	12:00 Тора. Пророки. Писання	Біблія свідчить
08:00 Познавая непостижимое	22:00 В контексті	18:10 Дышите свободно	13:00 Непростое состояние	Сила Одного
08:30 В центре внимания	22:50 Є проблема	19:00 Познавая непостижимое	14:00 Пазлы Паркера	В гостях у Добрячка
09:00 В гостях у Клиффа	23:20 Библийский час	19:30 В гостях у Клиффа	14:30 Взаправду	...є Любов
Гольдштейна	23:50 Ваша думка	Гольдштейна	15:00 (сурдопереклад)	Познаєм истину
09:30 Вкус здоров'я	00:00 Біблія, як вона є	20:00 Так промовляє Біблія	(сурдопереклад)	Помолитесь за меня
09:50 Готовим вместе	00:30 Под абажуром	20:30 Вопрос слугителю	16:00 Настав час	Ваша думка
10:00 О чем говорят женщины		церкви	17:10 ДЖЕМ	Богослужение в Заокске
10:30 Пазлы Паркера	ВІВТОРОК	20:50 Вечірні історії	18:30 В контексті	Музична скринька
11:00 Малюваки	7 квітня	21:00 О чем говорят женщины	19:20 Счастливой субботы	Вечірні історії
11:20 ЧП+	06:00 Вопрос слугителю	21:30 Сила Одного	20:00 Стиль жизни	Познаєм истину
11:30 По ту сторону пригод	06:20 Познаєм истину	22:00 Джем	21:30 Познаєм истину	В гостях у Клиффа
12:00 Богослужение в храме	07:00 Ранок надії	23:00 Біблія продовжує	22:20 Гольдштейна	Біблія, як вона є
на Подоле	08:10 Мозаїка батьківства	говорити	23:00 Счастливой субботы	Настав час
13:20 Музична скринька	08:40 Готовим вместе	23:30 Дорогами християнства	23:50 Біблія, як вона є	Сила Одного
14:00 Ломастер	09:00 Ранок надії	00:00 Біблія, як вона є	00:30 Сила Одного	
14:20 В гостях у Добрячка	10:10 Біблія, як вона є	00:30 Библийский час		
14:40 Дружболандия	10:20 Інша сторона			
15:00 Інша сторона	11:00 Ранок надії	ЧЕТВЕР		
15:40 По ту сторону пригод	12:10 Біблія, як вона є	9 квітня		
16:10 Очима жінки	12:20 Тора. Пророки. Писання	06:00 Сила Одного		
16:30 Дорогами християнства	12:50 Ваша думка	06:30 Непростое состояние		
17:00 Непростое состояние	13:00 Очима жінки	07:00 Ранок надії		
17:30 Готовим вместе	13:20 В контексті	08:10 Біблія, як вона є		
17:50 Біблія свідчить	14:00 Дружболандия	08:20 Детонация		
18:00 Детонация	14:20 В гостях у Добрячка	08:50 Біблія свідчить		
18:30 Стиль жизни	14:40 Ломастер	09:00 Ранок надії		
19:00 Джем	15:00 Познавая непостижимое	10:10 О чем говорят женщины		
20:00 ...є Любов	(сурдопереклад)	10:30 Біблія продовжує		
20:30 Мозаїка батьківства	(сурдопереклад)	говорити		
20:50 5 хвилин для вічності	15:30 Непростое состояние	11:00 Ранок надії		
21:00 Вісті надії	(сурдопереклад)	12:10 Біблія, як вона є		
21:20 Біблія, як вона є	16:00 О чем говорят женщины	12:20 Тора. Пророки. Писання		
21:30 Свет надежды	16:20 Музична скринька	12:50 ЧП+		
22:00 Музична скринька	17:00 Мозаїка батьківства	13:00 Мозаїка батьківства		
22:40 Очима жінки	17:30 Інша сторона	13:30 По ту сторону пригод		
23:00 Так промовляє Біблія	18:10 Дышите свободно	14:00 Чудесный магазин		
23:30 Сила Одного	19:00 Є проблема	14:30 Ломастер		
00:00 Біблія, як вона є	19:30 Стиль жизни	14:50 Історії тітоньки Марії		
00:30 Є проблема	20:00 Помолитесь за меня	15:00 Мозаїка батьківства		
	ПРЯМІЙ ЕФІР	(сурдопереклад)		
	Вечірні історії	15:20 ЧП+		
	20:50 Детонация	(сурдопереклад)		
	21:00 В центре внимания	(сурдопереклад)		
	21:30 В гостях у Клиффа	15:30 В центре внимания		
	22:00 Гольдштейна	(сурдопереклад)		
	Настав час	16:00 Познаєм истину		
	22:40 Под абажуром	16:50 Біблія, як вона є		
	23:00 Помолитесь за меня	17:00 Вісті надії		
	23:50 Біблія свідчить	17:20 Готовим вместе		
	00:00 Біблія, як вона є	17:40 Вкус здоров'я		
	00:30 Джем	18:00 5 хвилин для вічності		
		18:10 Дышите свободно		
		19:00 Біблія продовжує		
		говорити		
		19:30 В центре внимания		
		20:00 Помолитесь за меня		
		20:50 ПРЯМІЙ ЕФІР		
		Вечірні історії		
		21:00 Непростое состояние		
		21:30 Інша сторона		
		22:10 Біблія свідчить		
		22:30 Так промовляє Біблія		
		23:00 Помолитесь за меня		
		23:50 5 хвилин для вічності		
		00:00 Біблія, як вона є		
		П'ЯТНИЦЯ		
		10 квітня		
		06:00 Мозаїка батьківства		
		06:30 Дорогами християнства		
		07:00 Ранок надії		
		08:00 Свет надежды		
		08:30 Біблія, як вона є		

Параметри налаштування супутникового телеканалу «Надія»:

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A, 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми телеканалу «Надія» в кабельних мережах України, а також в мережі Інтернет 24 години на добу 7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефон гарячої лінії:

0 (800) 30-20-20
Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті biblefact.info

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте на адресу:

contact@hope.ua
a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна
contact-hope

Чи можна сліпо довіряти тому, що нам на сторінках підручників говорить історія?

СБ 19:30

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ програми.

33 грн*

РАДИКАЛЬНА МОЛИТВА

Чи готові Ви молитися радикальною молитвою - молитвою, яка поверне Ваше життя і змусить Вас здивуватися вражаючим результатам? Молитвою, на яку Бог зміг би відповісти з упевненістю - так?

Мова: російська

46 грн*

ВОСХОЖДЕНИЕ НА ГОЛГОФУ

Цикл захопливих проповідей, який завдяки впливу на молодь отримав назву «Тиждень холодного душу». Пастор О. Лисичний згадає відомі біблійні історії з Євангелія від Марка. Шість програм, які пробуджують від духовного сну.

Мова: російська

Замовити диски Ви можете за телефоном гарячої лінії або за адресами: zakaz@hope.ua; a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна

Діяльні РУКИ

Є одна дивовижна історія, яку розповідають про німецьке село, зруйноване наприкінці Другої світової війни. Замість того щоб просити розквартировані американські війська забезпечити жителів села харчуванням, сільгосптехнікою або фінансовою допомогою, селяни попросили сприяти їм у відновленні деякої статуї. Багато років цей прекрасний витвір мистецтва, їхній найцінніший скарб, стояв на головній площі міста. А тепер, після останнього бою, перетворився на купу щебеню.

Відновлення статуї виявилось справою досить клопіткою і складною. Нарешті фігуру зібрали, якщо не враховувати двох відсутніх частин. Солдати не змогли знайти або замінити їх. Проте міські чиновники покрили зібрану статую шовковим драпіруванням і призначили дату відкриття. Коли мер міста смикнув за шнур і драпірування зісковзнуло зі статуї, люди вкрай здивувалися. Фігура Христа була прекрасно відреставрована, але вона не мала рук. Біля підніжжя фігури солдати розмістили напис: «У мене немає рук. Будь ласка, позичте мені свої».

Під час служіння Христа на землі не було рук більш діяльних, ніж Його. Це були засмагли, м'язисті руки тесляра, і з їхньою допомогою Він підняв фізичну працю до рівня святого діла.

Його руки також були чисті, не заплямовані зрадою або підкупом. Ласкаві руки на голові дитини; цілющі руки, простягнені до незвернених страждальців; спасенні руки, готові врятувати імпульсивного Петра, коли той тонує; сильні руки, здатні підняти тих, хто впав; привабливі руки, які кличуть нас до миру та спокою. І, врешті-решт, жертвні руки, прибиті до хреста.

На сьогодні Він повернувся у Своє Царство, а ми досі тут. Наші руки – це руки, які Він бажає використовувати в служінні, доки не повернеться. Справді, Він може покликати десять тисяч ангелів, але головне в устрої Його світу – те, що ми повинні самі звершувати Його роботу на грішній землі. Оскільки творча праця напрочуд корисна для тіла, розуму та духу, ми маємо бути вдячними Йому за це доручення.

Нехай нашою молитвою буде: «Господи! Чітко постав переді мною сьогодні ті завдання, які Ти хотів би мені доручити. Я з радістю присвячую свої руки звершенню Твоєї справи».

«Все, що в силі чинити рука твоя, теє роби» (Екл. 9:10).

ГНІЗДО

Дім, материнські руки, ко-
лиска, сімейне гніздечко – усе це необхідно маленьким дітям. Без догляду та турботи вони просто б загинули. Проте настає момент, коли всі батьки – як у світі людей, так і тварин – мають відпустити дітей у самостійний політ. Іноді їх необхідно підштовхнути до цього рішення. Орел, наприклад, руйнує своє гніздо для того, щоб «виселити» пташенят.

А втім, орли – зразкові батьки. Оскільки цим птахам потрібні великі мисливські угіддя, вони відкладають кілька яєць, але вирощують лише одного або двох пташенят. Великороті та вимогливі, таких, без сумніву, може любити тільки мати. Крім того, вони настільки слабкі, що спочатку не можуть навіть підняти свої лісі голівки. Мати примусово годує їх, поки вони не зміцніють.

На прикладі однієї з найцікавіших звичок орла Святе Письмо зображує Божу любов до Свого народу та Його турботу, а також драматичне визволення ізраїльтян із єгипетського рабства. Руйнуючи гніздо, мати тим самим спонукає молодих орлят випробувати силу своїх крил і почати самостійно літати. Проте водночас вона спостерігає й оцінює, наскільки вони міцні. Якщо вони не справляються або щось складається не так, тоді відразу завдяки сильним і могутнім крилам вона швидко приходить їм на допомогу. Вважається, що орлиця знову відносить своїх молодих пташенят на недосяжну висоту.

Побудоване на вершині гір орлине гніздо перебуває поза зоною досяжності допитливих загарбників. Ось якими словами описує старозавітний пророк його віддаленість:

«Як гніздо своє будить орел, як ширяє він понад своїми малятами, крила свої простягає, бере їх, та носить їх він на рамені крилатім своїм, – так Господь Сам провадив його...» (П. Зак. 32: 11, 12).

Ісус також дбає про Своїх дітей. По-перше, Він любить і захищає нас, дбає про нас у наших немочах і змінює наш характер. Він готує нас до небесних осель – "гнізд" «серед зірок», далеко за межами людського розуміння.

Щоб домогтися цього, Христос має зруйнувати гніздо, оскільки не бажає, щоб Його діти чіплялися за соломинки і були прикуті до землі, коли вони можуть ширяти в небесах.

Господи, можливо, сьогодні Ти зруйнуєш моє гніздо. Можливо, мені потрібно дозріти в чомусь, чого я ще не розумію.

Даруй мені терпіння, щоб визнати Твоє керівництво в моєму житті.

ПРИДИВИСЯ

Один чоловік описав свій шлях до Бога такими словами: «Якось уранці я пішов до лісу й після довгої прогулянки сів відпочити на пеньок. Раптом мою увагу привернув крик пташки, котра пурхає над своїм гніздом, відчуваючи загрозу безпеки. Придивившись, я побачив змію, котра обвила дерево й обережно пробиралася до гнізда.

Захисник гнізда, самець, кудись швидко полетів, але незабаром повернувся знову, тримаючи в дзьобі невеличку гілочку. Він обережно поклав її поверх гнізда, а сам знову почав свою атаку на ворога. Проте змія, звиваючись, піднімалася дедалі вище. Невдовзі рептилія досягла гілки, на якій було гніздо, підняла голову, щоб зазирнути всередину, проте, швидко відсахнувшись, поспіхом почала спускатися з дерева. Мене зацікавило це, тому я заліз на дерево, щоб побачити, що це за гілка, яку приніс птах і яка відіграла роль щита для пташенят, – і виявив, що це була гілка чагарника, сік якого отруйний для змій, тому рептилії ніколи до нього не доторкаються.

Я подумав: «Хто навчив пташку застосовувати цей засіб у час небезпеки? У моєї душі почулася відповідь: Бог. Цей випадок змусив мене подумати й про інші дивні явища природи, які неможливі без Бога, і так я знайшов Творця Всесвіту. Таким чином, через маленьку пташку я прийшов до Бога».

«Але запитай хоч хтось – і навчить тебе, і птаство небесне – й тобі розповість. Або говори до землі – й вона вивчить тебе, і розкажуть тобі риби морські. Хто б із цього всього живого не пізнав, що Господня рука це вчинила? Що в Нього в руці душа всього живого й дух кожного людського тіла» (Йова 12:7-10).

Бог пізнається через творіння. «Небо звіщає про Божу славу, а про чин Його рук розкаже небозвід. Благословіть Господа, всі діла Його, на всіх місцях царювання Його! Благослови, душе моя, Господа!» (Псал. 19:2, 103:22). Завжди можна сказати щось про людину, коли бачиш витвір її рук; так само можна розмірковувати і про Бога, маючи перед очима створений Ним світ.

14 ЗВИЧОК ЛЮДЕЙ, які подобаються іншим

1. Вони створюють позитивний психологічний настрій і передають його усім довкола.

Завжди простіше бути циніком і песимістом. Однак з таким ставленням не просто домогтися успіху і завоювати добру репутацію. А ось позитивний настрій, навпаки, істотно сприяє досягненню цих цілей.

2. Вони завжди розмовляють у поважному, доброзичливому тоні.

Такі люди завжди впевнені в тому, що говорять. Тому їхня мова спокійна, і це надає їй приємного звучання.

3. Вони уважно вислуховують своїх співрозмовників.

Спілкування в зарозумілій повчальній манері – це гарний спосіб задовольнити власне "его", але водночас це провальний шлях для тих, хто хоче налагодити дружні стосунки зі співрозмовником.

4. Вони вміють зберігати самовладання в будь-якій ситуації.

Надто емоційна реакція – як позитивна, так і негативна – може створити провалюючий шлях для людини погане враження. Пам'ятайте, що мовчання часто може значно ефективніше донести інформацію до співрозмовника, ніж сповнені негативних емоцій слова.

5. Вони спокійні.

Доречність слів і вчинків – це одна з найважливіших якостей, яку люблять люди і за яку поважають інших.

6. Вони неупереджені та відкриті.

Люди, закриті для нових ідей і прихильники відносин виключно з односторонніми, втрачають можливість не тільки особистісного розвитку, але й професійного росту.

7. Вони усміхаються, розмовляючи з іншими.

Хілл стверджує, що найдорожчим

надбанням американського президента Франкліна Рузвельта була його чужа усмішка на мільйон доларів. Саме вона спонукала його співрозмовників бути більш відкритими під час спілкування.

8. Вони знають, що зовсім не обов'язково озвучувати всі свої думки.

Такі люди знають, що не варто об'являти людей, висловлюючи всі свої думки, навіть якщо вони і правдиві.

9. Вони не люблять зволікати.

Зволікання – це показник того, що людина боїться діяти, що свідчить про неовізаність у певній сфері та недостатню ефективність.

10. Вони здійснюють принаймні один добрий вчинок щодня.

Вони допомагають іншим просто так, не чекаючи нічого натомість.

11. Вони не скаржаться на невдачі, вони беруть з них уроки.

Успішні люди вдячні за життєвий досвід та мудрість, які б не прийшли до них, якби їм не довелося зазнати невдач.

12. Вони вміють щиро, без підлабуництва похвалити інших.

Вони не втрачають можливості похвалити інших, але роблять це тільки тоді, коли похвала справді заслужена.

13. У них є людина, до чиєї думки щодо власних недоліків вони прислухаються.

Успішні люди не прикидаються, щоб сподобатися іншим. Вони подобаються іншим такими, які є насправді.

Один з їхніх секретів полягає в тому, що вони постійно працюють над своєю поведінкою і репутацією. А наявність людини, яка вказує їм на недоліки, допомагає безперервно продовжувати процес особистісного зростання.

Путь к Голгофе

7

Gm Eb

1. Путь к Го - лго - фе далек, кровь сте - ка - ла из ран, Сколько
 2. Дай, Го - сподь, мне понять та - йну ди - вной лю - бви, Той, что
 3. О, у - слышь, че - ло - век, го - лос пе - сни мо - ей, Что ты

Fm G7 Cm

мук и стра - да - нья во взо - ре. И - и - сус до - ро - гой у - ми -
 Ты к нам на зе - мяю при - нес, И чтоб мог я спо - ко - йно и
 ме - длишь, мой друг, что ты ждешь? Чем ты пла - тишь Е - му за Бо -

Eb Fm G7 Cm

рал на кре - сте, При - нял все - и му - че - нье, и го - ре.
 тве - рдо и - дти По зе - мле сре - ди бурь, сре - ди гроз.
 же - ственный дар, За про - ли - ту - ю кровь что да - ешь?

Fm7 Bb7 Gm7 C7

1,2. Ни - ко - гда не смо - гу я за - быть э - тот крест, Он сто -
 3. Даль зе - мли, свет за - ри, ра - дость дней, грусть но - чей, - Для те -

Fm7 Bb7 Eb Ab Bb7

ит между небом, зе - мле - ю, Сво - ей сме - ртью Хри - стос при - ми -
 бя э - то со - здал Хри - стос, Он зо - вет, о, вне - мли, ми - мо,

Gm7 C7 Fm7 G7 Cm

рил нас с Тво - рцом, И - ску - пил дра - го - цен - но - ю кро - вью.
 друг, не про - йди, В Нем ты сча - стье, по - кой о - бре - тешь!

КАК ДЕЛА?

Как дела? Стреляют понемногу...
 Впрочем, даже ночью не уснуть.
 Мы теперь надеемся на Бога,
 Только Он способен мир вернуть.

Люди стали ближе и роднее,
 Я не знаю даже, почему.
 Оказалось: жизнь всего ценнее,
 Верить можно Богу одному.

Кто виновен? Даже не вникаю!
 Боль и слезы, горечь от потерь!
 Очень страшно – люди умирают!
 Остальное – ерунда, поверь.

Все пройдет, еще совсем немного...
 Постарайся все-таки уснуть.
 Мы теперь надеемся на Бога,
 Только Он способен мир вернуть!

Ольга Дрожжина

ЯЗЫК НЕ ЗІ СТАЛІ,

ОПИНІТИСЯ В ОКРОПІ

"Ви схожі на пакетик із чаєм: від вас мало користі, поки ви не опинитесь в окропі".

Джон Мейсон

В и коли-небудь зазнавали поразки? Припускалися помилок? Якщо так, то ваші невдачі – доказ того, що попереду на вас чекає дещо велике. Невдачі та помилки можуть бути мостом, а не барикадою на шляху до успіху.

Біблія говорить: «Від Господа кроки людини побожної ставляться міцно, і Він любить дорогу її; коли ж упаде, то

не буде покинена; бо руки її Господь підпирає» (Псал. 37:23, 24). Невдача здається реальністю, але це лише питання погляду.

Значення має не глибина, на яку ви впали, а висота, на яку ви піднялися після падіння. Теодор Рузвельт сказав: «Незрівнянно краще насмілюватися звершувати значні вчинки, здобувати блискучі перемоги, іноді зазнаючи поразок, ніж стати в ряд з тими нещасними, хто не радіє й не страждає, бо живе в сірих сутінках, не знаючи ні перемог, ні поразок». Один з найбільш ризикованих кроків, який ви можете зробити в житті, – це вжити занадто багато запобіжних заходів, ніколи не зазнати поразки й не припуститися жодної помилки. Кожен з тих, хто досягнув значного успіху, хоча б один раз стояв на краю прірви. Значно краще спробувати зробити щось і зазнати невдачі, ніж нічого не робити й досягти успіху в цьому. Людина, яка ніколи не припускається помилок, втомлюється від неробства. Якщо ви не припускаєтеся помилок, то, можливо, ви недостатньо відважні.

Успіх полягає в тому, щоб зуміти піднятися лише на один раз більше, ніж впасти.

«Ви тонете не тому, що падаєте у воду, а тому, що залишаєтеся в ній», – сказав Едвін Луїс Коул. Тому піднімайтеся і йдіть вперед. Мудрий Соломон казав: «Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний» (Прип. 28:13).

Вашу мрію вбиває не невдача, а байдужість і апатія. Найкращий спосіб оговтатися від невдачі – зробити висновки, здобути для себе урок і не згадувати хворобливих подробиць пережитого.

Невдача може стати каменем на ший, а може подарувати вам крила. Єдина можливість подолати її – це продовжити розпочате. Переважна більшість історій успіху ґрунтується на минулих невдачах.

В одному іноземному вірші сказано: «Успіх – зворотний бік невдачі, срібне світло – за хмарою сумніву; і ти ніколи не знаєш, наскільки близький до мети; вона може бути поруч, хоч здається такою далекою. Будь завзятий у бою зараз, коли тебе вдарили особливо боляче і коли здається, що все пропало, – саме цієї миті не можна опускати рук...»

ВИ ЗАНАЛИ НЕВДАЧІ. АЛЕ ЇЇ ЗВОРОТНИЙ БІК – УСПІХ.

АЛЕ РАНИТЬ СИЛЬНО

1. Сказане слово – вистрілена куля.
2. У неправді одна нога з вогню, інша – з воску.
3. Рана від шаблі заживає. Від язика – ні.
4. У кого багато недоліків, той легко їх знаходить в інших.
5. Розжуй слово, перш ніж з рота його вийняти.
6. Пліткар – завжди обманщик, обманщик – завжди пліткар.
7. Для того щоб почути себе, потрібні мовчазні дні.
8. Задовольняйся потребами, а не бажаннями.
9. Слухай, або твій язык оглушить тебе.
10. Збережене в серці відображається на обличчі.
11. Усі біди людини від її язика.
12. Що з очей, те і з думки.
13. Нерозумний носить серце на язичі, а мудрий язык на серці.
14. Діла говорять голосніше, ніж слова.

У матерей святая — должность

У матерей святая должность в мире: Молиться за дарованных детей. И день и ночь в невидимом эфире Звучат молитвы наших матерей.

Одна умолкнет, вторит ей другая. Ночь сменит день, и вновь наступит ночь. Но матерей молитвы не смолкают За дорогого сына или дочь.

Господь молитвам матерей внимает, Он любит их сильнее, чем любим мы. Мать никогда молиться не устанет О детях, что еще не спасены.

Всему есть время, но пока мы живы, Должны молиться, к Богу вопиять. В молитве скрыта неземная сила, Когда их со слезами шепчет мать.

Как тихо. Во дворе умолкли птицы, Давно уже отправились все спать. Перед окном склонилась помолиться Моя родная любящая мать.

ТАМ, ДЕ НЕМАЄ СИРИТ

У нашому світі ще збереглися народи, де немає сиріт. Один з них — ескімоси. У їхній мові відсутні такі слова, як «сирітство» або «нерідні діти».

Усі діти в громаді — свої, наші, спільні. Нерідко бабуса виховує перших дітей своєї доньки, якщо та ще молода. А багатодітна мати може запросто віддати свого новонародженого малюка бездітній сестрі.

Буває й так, що хтось зі старших дітей сам воліє жити, наприклад, зі своїм дідусем. Тому що дідусеві потрібна компанія і допомога. А ще — з дідусем цікаво!

Діти виховуються в повазі до людей похилого віку. Кожен знає: той довго живе, хто дбає про своїх пристарілих рідних — чи то батьків, чи то родичів, чи то просто знайомих. І цей зв'язок «дитина — пристарілий» з покоління в покоління передає культуру та самобутність ескімосів.

Колись так було й на Русі. Тоді люди в селах теж виховували дітей громадою. З приходом міст і роз'єднаності багато що змінилося. Людина забуває свій дім, свою сім'ю. Та, відмовляючись від своїх пристарілих рідних ізалишаючи дітей, людина, на жаль, не усвідомлює, що вона перестає мати минуле і не успадковує майбутнє. Вона приречена на смерть.

Україна — це велика європейська країна з непростю історією та міцними християнськими традиціями. Однак сімдесят років радянського режиму та труднощі становлення молодшої держави залишили свій відбиток на найменш захищеній групі суспільства — дітях, котрі залишилися без захисту сім'ї.

117 000 дітей України живуть в інтернатах, і лише 13 000 з них мають статус дитини-сироти чи дитини, позбавленої батьківської опіки. У переважній більшості це діти старшого віку та діти з особливими потребами. Ще 250 000 дітей страждають від насильства та експлуатації і теж можуть потрапити на вулицю чи в інтернат.

Кожна дитина є дорогоцінною і має право на захист, повноцінний розвиток та виховання в люблячій сім'ї. В Україні налічується понад 30 000 християнських церков, а також сотні благодійних організацій, що по всій країні допомагають дітям. Настав час, коли християнська спільнота має взяти на себе відповідальність і об'єднати зусилля для допомоги кожній дитині-сироті. Адже в нашій з вами Україні є потенціал для порятунку знедолених дітей.

Альянс «Україна без сиріт» — це всеукраїнський рух небайдужих людей, церков та організацій, які працюють у єдності, маючи спільну мету: охопити всіх дітей-сиріт справжньою турботою, дати можливість кожній дитині зростати в люблячій сім'ї та по можливості передати сирітство в Україні.

Сім способів допомоги дітям-сиротам

1. Моліться за дітей

Зміни в житті дітей-сиріт із Божою допомогою обов'язково відбудуться, якщо за них будуть цілеспрямовано молитися віруючі люди. Ви можете молитися загалом за дітей-сиріт України або дітей певного регіону.

Це унікальна можливість послужити навіть тим дітям, яких ви ніколи не бачили. Проте ще більш важливою є молитва за конкретних дітей, з якими ви знайомі. Нехай молитва за таку дитину стане невід'ємною частиною вашого молитовного часу.

2. Говоріть на захист дітей

Усе починається зі слова.

Розповідайте іншим про ситуацію з дітьми-сиротами та їхні потреби. Покажіть, які шляхи допомоги дітям є найбільш ефективними, та поділіться успішними історіями усиновлення. Поширюйте інформацію про служіння та організації, які працюють з дітьми. Якою б не була ваша професія, ви можете стати «захисником» дітей-сиріт. Завдяки вам бачення служіння дітям «Україна без сиріт» буде поширюватися по всій країні та за її межами.

3. Підтримайте фінансами служіння дітям

Пожертвування — це практична дія, яка під силу кожному, незалежно

УКРАЇНА БЕЗ СИРИТ

від його фінансового становища. А на які потреби жертвувати? Допоможіть фінансами сім'ї, яка прийняла у свій дім дитину-сироту.

Підтримайте коштами служіння дітям, яке є у вашій церкві, і/або організацію, котрій можна довіряти та в діяльності якої є гарні результати. Важко переоцінити важливість регулярної підтримки, навіть якщо йдеться про порівняно невелику суму грошей. Ваша «лепта» має значення!

4. Станьте волонтером у служінні дітям

У кожного з нас є таланти, вміння, досвід та можливості, якими ми можемо допомагати знедоленим дітям.

Відвідайте дітей у дитячому будинку, пограйтеся та поспілкуйтеся з ними. Долучіться як волонтер до відповідного служіння або організації чи навіть станьте ініціатором такої діяльності, якщо її ще немає у вашій церкві чи оточенні.

Подумайте, як ви можете послужити дітям у межах своєї основної діяльності: журналіст — написати статтю, учитель — стати репетитором, юрист — надати консультацію, художник — намалювати картину і т.д.

7. Усиновіть дитину

Найбільше, що можна зробити дитині-сироті, — це назавжди стати її татом або мамою. У такому разі ви стаєте з дитиною рідними, з усіма відповідними правами та обов'язками. Усиновлення — одне з найважливіших рішень у житті людини, і з ним не можна поспішати.

Моліться, щоб переконатися, що ви справді можете це зробити, і щоб зрозуміти, кого саме вам потрібно усиновити.

Шукайте поради та підтримки з боку рідних, друзів, спеціалістів та церкви. Якщо ви вирішите усиновити дитину, налаштуйтеся на найбільш неймовірну подорож вашого життя!

action

адвентистський
конгрес
талановитих
і
оптимістичних
наставників

action.org.ua

з питань сирітства

УКРАЇНСЬКИЙ
ГУМАНІТАРНИЙ
ІНСТИТУТ

18-19
КВІТНЯ

Не
будь
осторонь,
як цей текст

Гігієна – запорука здоров'я. Для цілковитої гармонії потрібне не тільки фізичне, а й духовне здоров'я.

Розглянемо 7 правил духовної чистоти:

«Чистота рук», що означає не брати чужого. Не можна наживатися на іншій людині. Якщо гроші призначалися не вам, а ви обманом чи хитрістю їх здобули, то цей "бруд" створить багато проблем у вашому житті.

«Чистота вух», що означає не слухати людей озлоблених і метушливих, а також захистити свій слух від лихослів'я, пліток і порожніх розмов.

«Чистота очей», що означає не забруднювати свій зір заздрістю і пожадливістю. Тримайте свій погляд у чистоті, милуючись досконалістю світу і розмаїттям його барв.

«Чистота вуст», що означає берегти свої вуста від багатослів'я і лихослів'я. Злі та неправдиві слова забруднюють ваше життя.

«Чистота тіла й одягу», що означає утримувати тіло й одяг у чистоті. Доглядайте за собою так, щоб вам самим було приємно на себе поглянути.

«Чистота думок». Будь-які негативні думки та установки, жалість до себе – це руйнівні явища та почуття.

«Чистота серця». Чисте серце містить у собі мотиви та бажання, добрі наміри та прагнення, котрі вкладає туди Сам Бог. Любіть і не вимагайте нічого натомість. Любов уже сама по собі є щастям.

7 ПРАВИЛ ДУХОВНОЇ ЧИСТОТИ

Що потрібно знати про чай?

Стоматологи склали список найшкідливіших продуктів для зубів.

Рейтинг очолили солодкі напої та льодяники. Серед згубних для зубної емалі напоїв – енергетики та різна газована вода.

До списку потрапили також продукти та напої з високим вмістом кислоти та цукру, зокрема апельсиновий сік.

Менш небезпечним для зубів є щойно вичавлений сік без штучного цукру. Список поповнили кава та чорний чай. Вони містять компоненти, які взаємодіють із хвороботворними бактеріями в порожнині рота, провокуючи захворювання ясен і зубів.

Чай у пакетиках руйнує зуби

Вміст фтору в пакетованому чаї перевищує норму, що шкідливо для зубів. Про це заявили вчені з медичного коледжу при Університеті Вашингтона.

Підвищений вміст фторидів призводить до розвитку флюорозу, що проявляється через почорніння зубної емалі та порушення розвитку кісткової тканини. Під час дослідження співробітники коледжу вивчали різні сорти пакетованого чаю. Виявлено, що вміст фтору в багатьох із них удвічі перевищує допустиму концентрацію.

Листя чаю здатне накопичувати в собі ці речовини, як пояснюють експерти.

ОСОБЛИВЕ МЕНЮ

П'ятимісячна Анніка пильно стежила, як ми підносили до рота ложки та виделки. Коли ми жували, її губи ворухилися в унісон з нашими. Тоді я зрозуміла, що вона більше не хоче залишатися просто спостерігачем під час спільних обідів.

Наступного дня за обідом у Анніки була власна тарілочка з рисом для немовлят. Вона із захопленням схопила свою маленьку ложечку і взяла в рот трохи «смакоти». Коли ложка була облизана дочиста, вона повернула її мені, щоб я набрала ще. Очі Анніки світилися від щастя, тому що вона вперше їла разом з родиною за одним столом.

Протягом наступних кількох місяців раціон Анніки поповнився різними овочами та фруктами. Товчені банани, абрикоси, яблучне пюре, морква, картопля – усе з'їдалося з великим задоволенням. І навіть під час хвороби Анніка без опору широко відкривала рот, щоб випити з ложечки дивні на смак ліки. Наша дівчинка з ентузіазмом споживала все, що ми включали в її раціон.

Бог теж приготував для кожного з нас особливе меню, меню, створене для нашої насолоди, а також для нашого зростання та розвитку. Ми можемо з відкритими серцями прийняти це меню, а можемо відвернутися в сумнівах.

Сподіваюся, що із часом Анніка буде так само насолоджуватися здоровою і смачною їжею. Більше того, я молюся, щоб вона оцінила смак їжі, яку приготував для неї Бог.

«Скуштуйте й побачте, який добрий Господь, блаженна людина, що надію на Нього кладе!» (Псал. 34:9).

Рецепти

Бананово-кефірне морозиво

Інгредієнти:

- 300 г знежиреного кефіру
- 40 г меду
- 2 стиглі та м'які банани

Приготування:

1. Почистіть банан від шкірки, викладіть його в каструлю, розтовчіть акуратно виделкою, щоб його було легко подрібнити міксером або в блендері.

2. За допомогою блендера змішайте розтовчений банан, мед і долийте туди кефір. Десерт не вимагає додавання цукру і є дуже корисним, особливо на сніданок.

3. Щоб було зручно його різати на шматочки, вилийте отриману масу у форму і поставте в морозилку на 4 години.

4. Бажано щогодини помішувати.

Цукерки з чорносливу та горіхів

Інгредієнти:

- Родзинки – 50 г
- Чорнослив – 70 г
- Фундук – 10 шт.
- Мед – 2 ч. л.
- Кокосова стружка – 3 ст. л.

Приготування:

1. Добре вимиті родзинки та чорнослив перемолоти до однорідної маси (у блендері або м'ясорубкою).

2. Додати мед і перемішати. Якщо хочеться кисліше, можна без меду.

3. Брати по 1,5 ч. л. суміші, руками формувати кульки, всередину класти по одному горіху й обвалювати в кокосовій стружці.

4. Можна обвалювати в дрібно потовчених горіхах.

**КОНТАКТ-ЦЕНТР
НАДІЯ**
contact.hope.ua

ЦІЛОДОБОВА
 телефонна лінія довіри
 працює спеціально
 для Вас.

Тут Вас вислухають,
 зрозуміють, втішать,
 нададуть допомогу та
 підтримають у молитві.

Молитовна допомога

- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка
- Вивчення Біблії

*«І будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас.
 І будете шукати Мене, і знайдете...» (Біблія, книга Єремії 29:12, 13).*

Ви можете зв'язатися з нами будь-яким зручним для Вас методом:

ТЕЛЕФОН В УКРАЇНІ:
 0 800 30 20 20
 (безкоштовно по Україні)

ТЕЛЕФОН У РОСІЇ:
 8 800 100 18 44
 (безкоштовно по Росії)

24/7

S contact-hope molitva@hope.ua

**Radio
«Голос Надії»**

Налаштовуємось
 на хвилю «Надії»
 та вивчаймо Біблію
 разом із сім'єю
 Черничко.

Глибоке дослідження
 біблійних істин
 та дивовижні
 відкриття
 живого Бога!

Слухайте християнське радіо на:

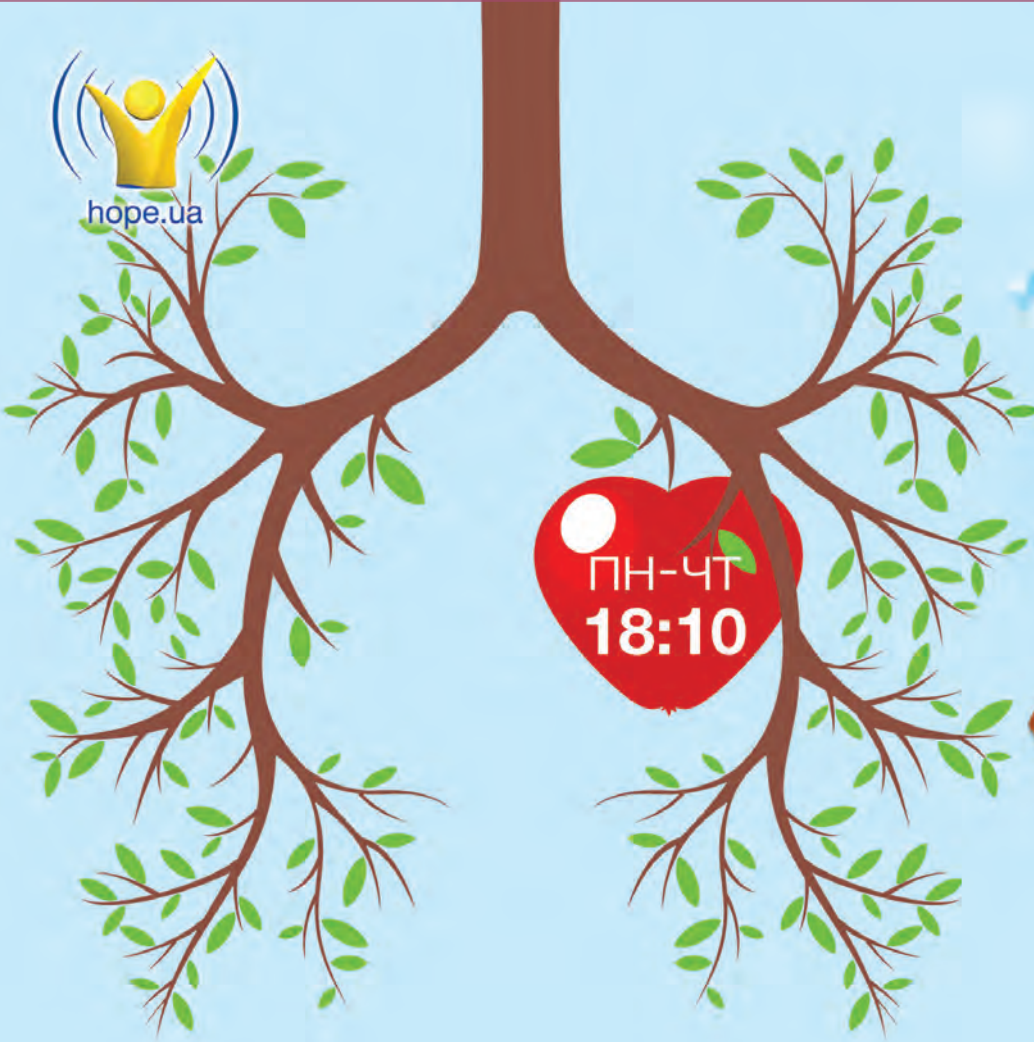
▶ Першій програмі Українського радіо
 СБ 17:30 - 17:45
 НД 8:50 - 8:55

▶ Другій програмі Українського радіо
 ПН 18:55 - 19:00
 ВТ 18:45 - 19:00

Залишайтеся на хвилі «НАДІЇ»

hope.ua

з 1 по 12 квітня
 на телеканалі «НАДІЯ»

ДЫШИТЕ СВОБОДНО

Кинути курити - ЛЕГКО!

